

Środa, 18 stycznia 2023 r.

P9_TA(2023)0009

Realizacja wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa – sprawozdanie roczne za 2022 r.

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 18 stycznia 2023 r. w sprawie realizacji wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa – sprawozdanie roczne za 2022 r. (2022/2048(INI))

(2023/C 214/04)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej (TUE), w szczególności jego art. 21 i 36,
- uwzględniając sprawozdanie wiceprzewodniczącego Komisji / wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z dnia 14 czerwca 2022 r. zatytułowane „Sprawozdanie WPZiB – Nasze priorytety w 2022 r.”,
- uwzględniając „Strategiczny kompas na rzecz bezpieczeństwa i obrony – dla Unii Europejskiej, która chroni swoich obywateli, swoje wartości i interesy oraz przyczynia się do międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa”, zatwierdzony przez Radę 21 marca 2022 r. i poparty przez Radę Europejską 24 marca 2022 r.,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 24 i 25 marca 2022 r.,
- uwzględniając deklarację wersalską z dnia 11 marca 2022 r.,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 23 i 24 czerwca 2022 r. w sprawie Europy w szerszym ujęciu, Ukrainy, wniosków o członkostwo złożonych przez Ukrainę, Mołdawię i Gruzję, Bałkanów Zachodnich, kwestii gospodarczych, Konferencji w sprawie przyszłości Europy i stosunków zewnętrznych,
- uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów z dnia 12 października 2022 r. pt. „Komunikat w sprawie polityki rozszerzenia UE w 2022 r.” (COM(2022)0528),
- uwzględniając rezolucje Zgromadzenia Ogólnego ONZ z dnia 2 marca 2022 r. w sprawie agresji na Ukrainę (A/RES/ES-11/L.1) oraz z dnia 12 października 2022 r. w sprawie integralności terytorialnej Ukrainy i obrony zasad Karty Narodów Zjednoczonych (A/RES/ES-11/L.5),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 9 marca 2022 r. w sprawie obcych ingerencji we wszystkie procesy demokratyczne w Unii Europejskiej, w tym dezinformacji ⁽¹⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 19 października 2021 r. pt. „Komunikat w sprawie polityki rozszerzenia UE w 2021 r.” (COM(2021)0644),
- uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Ogólnego ONZ z dnia 7 kwietnia 2022 r. w sprawie zawieszenia praw Federacji Rosyjskiej do zasiadania w Radzie Praw Człowieka (A/RES/ES-11/L.4),
- uwzględniając sprawozdanie z dnia 9 maja 2022 r. dotyczące końcowych wyników Konferencji w sprawie przyszłości Europy,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 4 maja 2022 r. w sprawie działań następczych w związku z konkluzjami Konferencji w sprawie przyszłości Europy ⁽²⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 347 z 9.9.2022, s. 61.

⁽²⁾ Dz.U. C 465 z 6.12.2022, s. 109.

Środa, 18 stycznia 2023 r.

- uwzględniając decyzję Rady (WPZiB) 2021/509 z dnia 22 marca 2021 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Instrumentu na rzecz Pokoju oraz uchylenia decyzji (WPZiB) 2015/528 ⁽³⁾,
 - uwzględniając konkluzje Rady przyjęte 16 grudnia 2021 r. na temat COVID-19, zarządzania kryzysowego i odporności kryzysowej, bezpieczeństwa i obrony, zewnętrznych aspektów migracji i stosunków zewnętrznych,
 - uwzględniając swoje zalecenie z dnia 23 listopada 2022 r. dla Rady, Komisji i wiceprzewodniczącego Komisji / wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa w sprawie nowej strategii rozszerzenia UE ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając koncepcję strategiczną NATO przyjętą przez szefów państw i rządów NATO na szczycie NATO w Madrycie 29 czerwca 2022 r.,
 - uwzględniając rezolucję Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1325 z dnia 31 października 2000 r. ustanawiającą program działań na rzecz kobiet, pokoju i bezpieczeństwa,
 - uwzględniając wspólny komunikat wiceprzewodniczącego Komisji / wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa oraz Komisji z dnia 25 listopada 2020 r. pt. „Trzeci unijny plan działania w sprawie równości płci (GAP III) – Ambitny program na rzecz równouprawnienia płci i wzmocnienia pozycji kobiet w działaniach zewnętrznych UE” (JOIN(2020)0017),
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie perspektywy rozwiązania dwupaństwowego dla Izraela i Palestyny ⁽⁵⁾,
 - uwzględniając wspólną deklarację o współpracy UE i NATO podpisaną 10 stycznia 2023 r. przez przewodniczącego Rady Europejskiej, przewodniczącą Komisji Europejskiej i sekretarza generalnego Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego,
 - uwzględniając art. 54 Regulaminu,
 - uwzględniając opinię Komisji Spraw Konstytucyjnych,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych (A9-0292/2022),
- A. mając na uwadze, że niesprowokowana i nieuzasadniona agresja wojskowa Federacji Rosyjskiej przeciwko Ukrainie, wspierana przez reżim Łukaszenki na Białorusi, ponownie sprowadziła wojnę na kontynent europejski oraz spowodowała poważne zniszczenia i cierpienie; mając na uwadze zbrodnie wojenne popełniane przez Rosję względem Ukrainy; mając na uwadze, że stanowi to istotne zagrożenie dla bezpieczeństwa europejskiego i światowego; mając na uwadze groźby jądrowe ze strony Rosji; mając na uwadze, że miało to negatywny wpływ na globalne łańcuchy dostaw i osłabiło bezpieczeństwo żywnościowe w kilku regionach świata; mając na uwadze, że nielegalna wojna napastnicza Rosji przeciwko Ukrainie spowodowała niepewność gospodarczą, doprowadziła do gwałtownego wzrostu cen energii, pogłębiła kryzys klimatyczny i ma znaczny potencjał dalszej destabilizacji wielu państw członkowskich i państw trzecich, w szczególności z Bałkanów Zachodnich i Partnerstwa Wschodniego, i w związku z tym znacznie zmieniła kontekst geopolityczny wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa UE (WPZiB); mając na uwadze, że wojna napastnicza przeciwko Ukrainie była częścią planu Putina mającego na celu przekształcenie euroatlantyckiej struktury bezpieczeństwa; mając na uwadze, że plan ten został udaremniony dzięki heroicznej obronie ukraińskiej armii; mając na uwadze, że od 2014 r. UE nie była w stanie w pełni wykorzystać dostępnych jej instrumentów w ramach wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony (WPBiO) do skutecznego wspierania Ukrainy w walce z Rosją, mimo pewnej poprawy w tym roku; mając na uwadze, że aby być postrzeganym jako skuteczny i wiarygodny podmiot na arenie międzynarodowej, UE musi nadal rozwijać swoje zdolności i wzmocniać wolę polityczną do zapewniania bezpieczeństwa w swoim bezpośrednim sąsiedztwie;
- B. mając na uwadze, że wschodnie sąsiedztwo i Bałkany Zachodnie potrzebują pokojowego rozwiązania konfliktów, poprawy stabilności i bezpieczeństwa oraz zwiększonej współpracy; mając na uwadze, że bezpieczeństwo w tych regionach jest poważnie zagrożone inwazją Rosji na Ukrainę i możliwością rozlania się tej agresji na sąsiednie kraje; mając na uwadze, że destabilizacja naszego najbliższego sąsiedztwa zagraża stabilności, pokojowi i bezpieczeństwu UE;

⁽³⁾ Dz.U. L 102 z 24.3.2021, s. 14.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2022)0406.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2022)0443.

Środa, 18 stycznia 2023 r.

- C. mając na uwadze, że rosyjska wojna napastnicza przeciwko Ukrainie uwypukliła potrzebę silniejszego, ambitniejszego, wiarygodnego, strategicznego i zjednoczonego działania UE na arenie światowej, a także podkreśliła konieczność autonomicznego ustanawiania przez UE własnych celów strategicznych oraz rozwoju i wdrażania zdolności do ich osiągnięcia; mając na uwadze, że sytuacja ta kolejny raz pokazała, jak ważne dla Europy jest priorytetowe traktowanie niezależności energetycznej;
- D. mając na uwadze, że rosyjska wojna napastnicza przeciwko Ukrainie jest sygnałem alarmowym dla UE, stanowiącym bezpośrednie zagrożenie dla europejskiego i światowego porządku bezpieczeństwa oraz bezpieczeństwa UE i państw członkowskich; mając na uwadze, że rosyjska inwazja na Ukrainę nadała impuls do ponownego geopolitycznego zdefiniowania WPZiB i ogólnie działań zewnętrznych UE, ze śmiałą wizją opartą na interesach Unii w nowej rzeczywistości geopolitycznej, z autentyczną wolą działania i współpracą transatlantycką w celu osiągnięcia strategicznych wyników; mając na uwadze, że w obliczu rosyjskiej agresji Finlandia i Szwecja złożyły wnioski o przystąpienie do NATO; mając na uwadze, że konflikt ten ukazuje pilną potrzebę dla państw członkowskich, by zdefiniować wspólne postrzeganie zagrożeń i wykazać prawdziwą solidarność z państwami członkowskimi pierwszej linii; mając na uwadze, że wojna ta potwierdziła rolę NATO jako fundamentu europejskiego bezpieczeństwa oraz niezbędność silnej więzi transatlantyckiej;
- E. mając na uwadze, że Unia musi bezwzględnie przewyciężyć swoje kluczowe słabości, takie jak niedawna nadmierna zależność od Rosji i Chińskiej Republiki Ludowej (ChRL), oraz wzmocnić swoją odporność i gotowość w świetle zagrożeń stwarzanych przez reżimy totalitarne i niedemokratyczne;
- F. mając na uwadze, że rosyjska inwazja zwróciła także uwagę na konieczność, wspartą ukierunkowanymi na obywateli wynikami Konferencji w sprawie przyszłości Europy, zademonstrowania przez państwa członkowskie wymaganej politycznej woli przekształcenia WPZiB w pełnoprawną politykę europejską;
- G. mając na uwadze, że potencjał prowadzenia sprawnej, efektywnej i skutecznej polityki zagranicznej oraz działań w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony przewidziany w traktacie lizbońskim był wykorzystywany w ciągu ostatniego dziesięciolecia jedynie w bardzo ograniczony sposób z powodu braku woli politycznej państw członkowskich; mając na uwadze, że ze względu na zmieniające się europejskie środowisko bezpieczeństwa nadszedł czas na wykorzystanie wszystkich instrumentów przewidzianych w TUE, w szczególności w odniesieniu do WPBiO; mając na uwadze, że traktat lizboński zawiera elementy istniejące od grudnia 2009 r., takie jak wojskowy fundusz początkowy przewidziany w art. 41 ust. 3 lit. b), możliwość utworzenia małej grupy z bardziej ambitnymi celami w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony zgodnie z art. 44 lub zdefiniowanie prawdziwie europejskiej polityki w zakresie zdolności i uzbrojenia na mocy art. 42 ust. 3;
- H. mając na uwadze, że w określonych obszarach polityki możliwe jest natychmiastowe wykorzystanie klauzul pomostowych do przejścia od wymogu jednomyślności do głosowania większością kwalifikowaną; mając na uwadze, że obecne zagrożenie dla bezpieczeństwa europejskiego wymaga natychmiastowego dostosowania niektórych metod działania;
- I. mając na uwadze, że Rada zareagowała szybko i jednomyślnie i do tej pory przyjęła dziewięć pakietów sankcji wobec Rosji za jej działania w Ukrainie, w tym sankcje indywidualne, takie jak zamrożenie aktywów i ograniczenia w podróżowaniu, sankcje gospodarcze uderzające w sektor finansowy, handlowy, energetyczny, transportowy, technologiczny i obronny, ograniczenia wobec mediów, środki dyplomatyczne, ograniczenia w stosunkach gospodarczych z okupowanym Krymem i Sewastopolem oraz z obwodami donieckim i ługańskim, niekontrolowanymi przez rząd, a także środki dotyczące współpracy gospodarczej, przy czym wszystkie te środki są wyrazem solidarności i jedności, jednak wciąż są niewystarczające, by powstrzymać agresora;
- J. mając na uwadze, że ograniczanie wolności mediów oraz powszechniejsze kampanie dezinformacyjne, ingerencje zagraniczne i ataki na dziennikarzy stanowią trend ogólnoswiatowy, najbardziej widoczny w państwach, w których obserwuje się regres demokracji, i opornych państwach totalitarnych; mając na uwadze, że z perspektywy międzynarodowej konsekwencje dla praw człowieka, demokracji, debaty publicznej i rozwoju są zatrażające; mając na uwadze, że UE musi zacieśnić współpracę z krajami partnerskimi o podobnych poglądach w celu promowania i obrony wolności mediów i wolności wypowiedzi oraz przeciwdziałania dezinformacji i ingerencjom zagranicznym w państwach trzecich;
- K. mając na uwadze, że utrzymująca się niestabilność i nieprzewidywalność bezpieczeństwa na granicach Unii i w jej bliskim sąsiedztwie stanowi bezpośrednie zagrożenie dla bezpieczeństwa Unii i jej państw członkowskich;

Środa, 18 stycznia 2023 r.

- L. mając na uwadze, że pod przywództwem Putina rząd Federacji Rosyjskiej dopuszcza się aktów terroryzmu międzynarodowego wobec przeciwników politycznych suwerennych państw, a kulminacja tych działań nastąpiła wraz z inwazją na Ukrainę i z jej okupowaniem od 2014 r.;
- M. mając na uwadze, że globalne konsekwencje nieuzasadnionej inwazji Federacji Rosyjskiej na Ukrainę nakładają się na skutki trwającej bezprecedensowej pandemii COVID-19, która wybuchła w Wuhan w ChRL; mając na uwadze, że powrót wojny na pełną skalę na kontynent europejski, brak stabilności gospodarczej i celowa instrumentalizacja przez Federację Rosyjską zmienności cen energii skutkują bezpośrednią niepewnością geopolityczną dla obywateli Unii Europejskiej, państw kandydujących i przyszłych państw kandydujących, a także dla partnerów na całym świecie;
- N. mając na uwadze, że osiągnięcie strategicznej autonomii wymaga od Unii możliwości zajmowania się wszystkimi kwestiami o znaczeniu strategicznym dla UE bez nadmiernego polegania na zdolnościach państw i podmiotów trzecich, w tym w drodze eliminacji słabości, które narażają Unię na wewnętrzne podziały i przymusową współpracę z podmiotami autorytarnymi; mając na uwadze, że osiągnięcie strategicznej autonomii pozwoli Unii wzmocnić działania zewnętrzne z pozycji siły, skuteczniej realizować i prognozować interesy oparte na wartościach oraz zwiększyć wkład w globalny multilateralizm, pokojowe rozwiązywanie konfliktów, a także rozwój demokracji, praworządności i praw podstawowych na całym świecie; mając na uwadze, że UE nie będzie w stanie bronić się ani być wiarygodnym podmiotem bez rzeczywistych inwestycji w obronę państw członkowskich; mając na uwadze, że pomimo trwającej od 2014 r. rosyjskiej agresji na Ukrainę decyzja przywódców NATO o przeznaczeniu co najmniej 2 % PKB na wydatki na obronę została wdrożona jedynie przez kilku sojuszników będących państwami członkowskimi, w szczególności tych na wschodniej flance; mając na uwadze, że osiągnięcie tego progu świadczy o rzeczywistej woli jednoczesnego wzmocnienia bezpieczeństwa Europy i pozycji UE;
- O. mając na uwadze, że dobrowolne przystępowanie europejskich państw do UE stanowi najbardziej udany instrument polityki zagranicznej Unii; mając na uwadze, że 23 czerwca 2022 r. europejscy przywódcy przyznali Ukrainie i Republice Mołdawii status krajów kandydujących do członkostwa w UE oraz uznali europejską perspektywę Gruzji; mając na uwadze, że 15 grudnia 2022 r. Rada Europejska przyznała Bośni i Hercegowinie status kraju kandydującego do członkostwa w UE, a Republika Kosowa złożyła wniosek o członkostwo w UE;
- P. mając na uwadze, że unijną WPZiB kierują zasady demokracji, państwa prawa, powszechności i niepodzielności praw człowieka i podstawowych wolności, poszanowania godności ludzkiej, zasady równości i solidarności oraz poszanowania zasad Karty Narodów Zjednoczonych i prawa międzynarodowego; mając na uwadze, że wartości Unii, zapisane w art. 2, art. 3 ust. 5 i art. 21 TUE, leżą w jej bezpośrednim interesie; mając na uwadze, że autokratyczne naciski na te wartości demokratyczne nadal rosną, osłabiają kontrolę nadużyć władzy, zwiększają częstość występowania i wagę naruszeń praw człowieka oraz ograniczają przestrzeń dla społeczeństwa obywatelskiego, niezależnych mediów i demokratycznych ruchów opozycyjnych; mając na uwadze, że według Freedom House rok 2021 był szesnastym kolejnym rokiem globalnej erozji demokracji;
- Q. mając na uwadze, że skutki zmiany klimatu mają coraz większy wpływ na różne aspekty życia ludzkiego, a także na możliwości rozwoju, światowy ład geopolityczny i globalną stabilność; mając na uwadze, że ci, którzy dysponują mniejszymi zasobami umożliwiającymi przystosowanie się do zmiany klimatu, będą najbardziej dotknięci jej skutkami; mając na uwadze, że polityka zagraniczna UE powinna w większym stopniu skupiać się na promowaniu działań wielostronnych w drodze współpracy w konkretnych kwestiach mających związek z klimatem, w drodze budowania partnerstw strategicznych oraz pogłębiania współpracy i interakcji między państwami a podmiotami niepaństwowymi, w tym takimi, które w dużej mierze przyczyniają się do zanieczyszczenia środowiska na świecie;
- R. mając na uwadze, że międzynarodowy porządek oparty na zasadach, na fundamencie prawa międzynarodowego i instytucjach multilateralizmu, jest zagrożony bardziej niż kiedykolwiek wcześniej, zarówno od wewnątrz, jak i z zewnątrz; mając na uwadze, że państwa autokratyczne, działające w pojedynkę lub w ramach wspólnych działań, podejmują próby podważenia wielostronnych organizacji i agencji, a także międzynarodowego prawa humanitarnego i prawa międzynarodowego praw człowieka, podważają jego znaczenie w drodze kooptacji lub obchodzą bądź udaremniają jego wdrażanie, jednocześnie promując dalszy rozwój norm autokratycznych w UE i w krajach trzecich, w tym w drodze wykorzystania zachęt dyplomatycznych, gospodarczych lub militarnych i przymusu oraz poprzez kampanie dezinformacyjne; mając na uwadze, że rosyjska inwazja na Ukrainę i celowe zbrodnie wojenne popełniane przez Rosję stanowią atak na fundamenty wielostronnego, opartego na zasadach porządku światowego;

Środa, 18 stycznia 2023 r.

S. mając na uwadze, że UE musi zwiększyć swoją zdolność do podejmowania szybkich i skutecznych decyzji, zwłaszcza w ramach WPZiB, aby przemawiać jednym głosem i działać jako prawdziwie globalny gracz w odpowiedzi na kryzysy;

1. zwraca uwagę, że szybka, zjednoczona i nieprzerwana reakcja UE na rosyjską wojnę napastniczą przeciwko Ukrainie oraz jej zdolność do wyciągania wniosków z wcześniejszych błędów geostrategicznych i ich eliminowania stanowi świadectwo skuteczności polityki zagranicznej, bezpieczeństwa i obrony UE, kierowanej naszymi wspólnymi wartościami praw człowieka, demokracji i praworządności; podkreśla, że aby wzmocnić rolę Unii jako wiarygodnego, opierającego się na wartościach podmiotu polityki zagranicznej, wiarygodnego partnera międzynarodowego oraz wiarygodnego podmiotu w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony, musi ona przyjąć oraz – w obszarach, w których są one obecnie dostępne – wdrożyć procedury podejmowania decyzji sprzyjające osiągnięciu tego celu;

2. odnotowuje, że reakcja UE na rosyjską wojnę napastniczą przeciwko Ukrainie jest ściśle obserwowana przez wiele systemów autokratycznych na całym świecie i będzie miała decydujący wpływ na kształtowanie ich zachowań na arenie międzynarodowej; podkreśla, że aby UE i jej państwa członkowskie mogły stać się wiarygodnym podmiotem, muszą zwiększyć pomoc wojskową, polityczną i humanitarną dla Ukrainy oraz wzmocnić swoją obronę w celu przeciwdziałania rosyjskim zagrożeniom dla bezpieczeństwa europejskiego;

3. wyraża przekonanie, że zapewnienie bezpieczeństwa, dobrobytu i przywództwa UE na szczeblu globalnym jest ściśle powiązane z konsolidacją procesu rozszerzenia, przyspieszeniem przystępowania krajów kandydujących i potencjalnych krajów kandydujących oraz konsolidacją unijnej polityki sąsiedztwa;

4. podkreśla, że gwałtowna zmiana krajobrazu geopolitycznego spowodowana rosyjską wojną napastniczą przeciwko Ukrainie i innymi wyzwaniami międzynarodowymi, w tym ciągłym wzrostem autorytaryzmu na świecie, zacieśnieniem współpracy chińsko-rosyjskiej, asertywną polityką zagraniczną ChRL, kryzysem klimatycznym i skutkami pandemii COVID-19, wymaga szybszego wdrożenia koncepcji strategicznej autonomii, solidarności i geopolitycznego przebudzenia UE w oparciu o konkretne i wiarygodne działania w priorytetowych kwestiach tematycznych i geograficznych, a jednocześnie wskazuje na potrzebę ściślejszej współpracy z NATO i sojusznikami o podobnych poglądach na całym świecie; podkreśla, że w związku z tym bezpośrednie lub pośrednie popieranie nielegalnych stanowisk Rosji przez kraj trzeci, np. przez głosowanie razem z Rosją na forum Zgromadzenia Ogólnego ONZ w sprawie odpowiednich rezolucji lub przez pomaganie Rosji w obchodzeniu unijnych sankcji – powinno prowadzić do zdecydowanych, szybkich i konkretnych konsekwencji w naszych stosunkach politycznych i handlowych z tym krajem;

5. podkreśla, że Unia może osiągnąć status podmiotu globalnego i gwaranta bezpieczeństwa jedynie w oparciu o bardziej elastyczne i skuteczne podejmowanie decyzji, w tym w obszarze polityki bezpieczeństwa i obrony;

6. podkreśla, że działania Unii powinny opierać się na wartościach i zasadach stanowiących fundament Unii zgodnie z art. 21 TUE oraz być z nimi spójne;

7. uważa, że należy zmienić art. 21 ust. 2 TUE w celu włączenia pojęcia „strategicznej autonomii” do wykazu celów WPZiB, tak aby UE stała się skutecznym podmiotem w dziedzinie dyplomacji i bezpieczeństwa dzięki prowadzeniu własnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa opartej na zdecydowanych działaniach za pomocą konkretnych środków, strategii politycznych, budżetów i zobowiązań;

8. przypomina, że Strategiczny Kompas, przyjęty przez Radę w marcu 2022 r., daje UE i jej państwom członkowskim strategiczne wytyczne oraz narzędzia umożliwiające zwiększenie ich zdolności obronnych, tak aby stać się skutecznym gwarantem bezpieczeństwa w coraz bardziej konfrontacyjnym globalnym i regionalnym środowisku, a także bardziej asertywnym globalnym orędownikiem pokoju i bezpieczeństwa ludzkiego; w związku z tym wzywa wiceprzewodniczącego / wysokiego przedstawiciela, Komisję i państwa członkowskie do nadania priorytetu szybszemu i pełnemu wdrożeniu kompasu we współpracy z partnerami o podobnych poglądach i w pełnej zgodności z NATO i jego koncepcją strategiczną z 29 czerwca 2022 r., przy jednoczesnym uwzględnieniu wniosków wyciągniętych z rosyjskiej wojny napastniczej przeciwko Ukrainie;

9. podkreśla, że należy przeprowadzić mocną kampanię informacyjną podkreślającą korzyści Strategicznego kompasu dla europejskiego bezpieczeństwa i europejskich obywateli;

Środa, 18 stycznia 2023 r.

10. podkreśla, że aby doprowadzić do przededefiniowania geopolitycznego, które jest niezbędne, by zareagować na obecne wyzwania, UE powinna kształtować swoją WPZiB w oparciu o następujące cztery działania:

- dostosowanie instytucjonalnych i decyzyjnych rozwiązań UE oraz wykreowanie woli politycznej i jedności w dziedzinie polityki zagranicznej i bezpieczeństwa dzięki przyjęciu głosowania większością kwalifikowaną, aby umożliwić wczesne działania zapobiegawcze i szybkie reagowanie,
- wdrożenie strategicznej autonomii i solidarności przy jednoczesnym wzmocnieniu podejścia do multilateralizmu i sojuszy, zmniejszeniu strategicznych zależności od niedemokratycznych reżimów i zwiększeniu odporności Unii,
- kierowanie wzmocnianiem multilateralizmu, zacieśnianie i konsolidowanie sojuszy i partnerstw oraz budowanie nowych partnerstw strategicznych na rzecz lepszego świata z partnerami demokratycznymi o podobnych poglądach, przy jednoczesnym przeciwdziałaniu asertywności reżimów autorytarnych i totalitarnych,
- wzmocnienie dyplomacji parlamentarnej jako zapobiegawczego i skutecznego narzędzia polityki zagranicznej;

11. podkreśla, że ambitne zobowiązanie i retoryka polityki zewnętrznej UE w zakresie praw człowieka muszą być spójne i modelowe; w związku z tym ubolewa, że w praktyce UE nadal nie postępuje konsekwentnie w porównywalnych sytuacjach dotyczących praw człowieka na całym świecie; ponadto potępia osłabienie praw człowieka i praworządności w szeregu państw członkowskich, co podważa wiarygodność UE; wzywa UE i jej państwa członkowskie, by dawały przykład i ściśle przestrzegały praw człowieka;

12. podkreśla, że UE powinna utrzymywać swoje zaangażowanie w kontrolę zbrojeń i wielostronne porozumienia w sprawie rozbrojenia i nieprolifracji;

Wzmocnienie instytucjonalnych i decyzyjnych rozwiązań UE w dziedzinie polityki zagranicznej i bezpieczeństwa

13. z zadowoleniem przyjmuje niezwykły poziom jedności i determinacji UE w szybkim i zdecydowanym reagowaniu na rosyjską wojnę napastniczą przeciwko Ukrainie; wzywa państwa członkowskie do utrzymania, a w razie konieczności do zwiększenia tego wysokiego i spójnego poziomu wsparcia dla Ukrainy i jej obywateli, stosownie do zmieniających się potrzeb Ukrainy i zaangażowania UE w niepodległość, suwerenność i integralność terytorialną Ukrainy; apeluje o taki sam poziom jedności w obliczu ataków na nasze demokracje lub wspólne wartości w przyszłości;

14. wzywa państwa członkowskie do utrzymania tej jedności i determinacji oraz budowania na tej podstawie bezprecedensowego poziomu współpracy; podkreśla znaczenie jedności i spójności z wartościami i zasadami stanowiącymi fundament Unii oraz zachowania tej jedności i dalszego wzmocnienia strategicznej suwerenności, bezpieczeństwa i odporności UE i państw członkowskich poprzez skuteczniejsze podejmowanie decyzji w dziedzinie WPZiB, co można osiągnąć przez następujące działania:

- a) jak najszybsze przejście na głosowanie większością kwalifikowaną przy podejmowaniu decyzji we wszystkich obszarach WPZiB, począwszy od obszarów priorytetowych w ciągu jednego roku, takich jak globalny system sankcji UE za naruszenia praw człowieka (unijna ustawa Magnickiego) i inne obszary polityki zagranicznej, poprzez zastosowanie klauzul pomostowych przewidzianych w traktatach, z wyjątkiem tworzenia misji lub operacji wojskowych objętych mandatem wykonawczym w ramach WPBiO, w przypadku których nadal wymagana jest jednomyślność;
- b) zwołanie konwentu w drodze aktywacji procedury zmiany traktatów przewidzianej w art. 48 TUE, m.in. w celu zapisania w traktatach głosowania większością kwalifikowaną we wszystkich kwestiach związanych z WPZiB UE;
- c) dążenie do osiągnięcia prawdziwej unii wojskowej i obronnej, która współpracuje z sojuszem NATO i uzupełnia go oraz może podejmować niezależne działania w razie potrzeby;
- d) zachęcanie, w oczekiwaniu na pełne zastosowanie głosowania większością kwalifikowaną do decyzji, które nie mają wpływu na kwestie wojskowe lub obronne, do korzystania z konstruktywnego wstrzymania się od głosu zgodnie z art. 31 ust. 1 TUE;

Środa, 18 stycznia 2023 r.

- e) dopilnowanie, aby państwa członkowskie przestrzegały zasad zawartych w traktatach, zarówno w teorii, jak i w praktyce, w szczególności art. 24 i art. 42 ust. 7 TUE oraz art. 222 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w których wzywa się państwa członkowskie, by popierały, aktywnie i bez zastrzeżeń, politykę zewnętrzną i bezpieczeństwa Unii w duchu lojalności i wzajemnej solidarności; podkreśla, że warunki uruchomienia art. 42 ust. 7 TUE i warunki poparcia nigdy nie zostały jasno określone; uważa, że konieczne jest pilne opracowanie strategii polityki solidarności i operacyjnych środków wdrażania w odniesieniu do klauzuli wzajemnej pomocy przewidzianej w art. 42 ust. 7 TUE;
- f) pełne korzystanie z mechanizmu reagowania na szczeblu politycznym w sytuacjach kryzysowych (IPCR) oraz utworzenie Europejskiej Rady Bezpieczeństwa, złożonej z ministrów państw członkowskich, w celu szybkiego reagowania w sytuacjach nadzwyczajnych oraz opracowania zintegrowanego podejścia do konfliktów i kryzysów, a także Rady Ministrów Obrony;
- g) wdrożenie i pełne wykorzystanie podejścia „Drużyna Europy” do koordynacji i unikania powielania działań w ramach polityki zagranicznej i bezpieczeństwa UE, a jednocześnie wykazywanie jedności;
- h) zapewnienie wystarczających środków finansowych, zdolności instytucjonalnych i wsparcia technicznego na szczeblu UE i państw członkowskich, aby przygotować się i niezwłocznie reagować na obecne, pojawiające się i przyszłe wyzwania; wzywa w szczególności do zwiększenia finansowania wszystkich działań zewnętrznych UE;
- i) przyznanie Parlamentowi roli w przypadku decyzji o wysłaniu wojskowych i cywilnych misji bezpieczeństwa za granicę;

w związku z powyższym uważa, że przed podjęciem odpowiednich decyzji przez Radę Parlament powinien przeprowadzić debatę plenarną oraz przyjąć rezolucję, która stanowiłaby polityczną autoryzację takiej operacji, w tym jej celów, środków i czasu trwania;

15. wzywa państwa członkowskie do ścisłego stosowania art. 31 TUE, który m.in. pozwala Radzie na podejmowanie pewnych decyzji większością kwalifikowaną w sprawach dotyczących WPZiB i mających wpływ na kwestie wojskowe, w szczególności decyzji dotyczących sankcji i praw człowieka, a w przypadku art. 42 ust. 7 TUE – przejścia do głosowania wzmocnioną większością kwalifikowaną; wzywa państwa członkowskie do pełnego wykorzystania bez dalszej zwłoki klauzuli pomostowej zawartej w art. 31 ust. 3 TUE, zwłaszcza w obszarach priorytetowych;

16. ponownie wyraża wsparcie dla przyjęcia i wdrożenia globalnego systemu sankcji UE za naruszenia praw człowieka, umożliwiającego UE szybkie zastosowanie ukierunkowanych środków ograniczających wobec osób, podmiotów i organów odpowiedzialnych za poważne naruszenia i łamanie praw człowieka na całym świecie, zaangażowanych w takie działania lub z nimi związanych; z zadowoleniem przyjmuje zamiar rozszerzenia przez Komisję w odpowiednim czasie zakresu globalnego systemu sankcji UE za naruszenia praw człowieka na działania korupcyjne, co potwierdza ścisłe powiązanie między korupcją a naruszeniami praw człowieka; wzywa Komisję do wzmocnienia tego wniosku ustawodawczego środkami, które zapewnią zwiększoną rolę Parlamentu Europejskiego w przedstawianiu przypadków poważnych naruszeń praw człowieka; powtarza swój apel skierowany do Rady o wprowadzenie głosowania większością kwalifikowaną w celu przyjmowania środków ograniczających nakładanych w ramach globalnego systemu sankcji UE za naruszenia praw człowieka;

17. apeluje do UE i jej państw członkowskich o zwiększenie wsparcia dla organizacji społeczeństwa obywatelskiego, aktywistów i dziennikarzy śledczych zaangażowanych w walkę z korupcją poprzez promowanie ustanowienia skutecznych instytucji antykorupcyjnych i przyjęcie solidnych ram regulacyjnych oraz zajęcie się rajami podatkowymi, zwłaszcza we własnych jurysdykcjach;

18. podkreśla, że egzekwowanie sankcji nałożonych na Federację Rosyjską ma zasadnicze znaczenie dla ograniczania jej zdolności do prowadzenia wojny napastniczej przeciwko Ukrainie i musi posiadać najwyższy priorytet; wzywa Radę do nałożenia środków ograniczających na państwa trzecie wspomagające inwazję Rosji na Ukrainę albo przez ułatwianie obchodzenia sankcji, albo przez udzielanie bezpośredniej pomocy wojskowej; z zadowoleniem przyjmuje środki nałożone na reżim białoruski; z zadowoleniem przyjmuje decyzję Rady o nałożeniu środków ograniczających na Islamską Republikę Iranu w świetle dostarczania przez ten kraj bezzałogowych statków powietrznych Federacji Rosyjskiej do wykorzystania przeciwko Ukrainie, w szczególności przeciwko celom cywilnym; wzywa do rozszerzenia środków ograniczających w związku z ciągłym dostarczaniem przez Islamską Republikę Iranu bezzałogowych statków powietrznych i planowaną

Środa, 18 stycznia 2023 r.

dostawą pocisków raketowych ziemia-ziemia; zdecydowanie popiera wniosek dotyczący dyrektywy⁽⁶⁾ uznającej naruszenie unijnych środków ograniczających za przestępstwo i wzywa do powierzenia Prokuratorze Europejskiej zadania polegającego na zapewnieniu spójnego i jednolitego prowadzenia dochodzeń w sprawie takich przestępstw i ich ścigania w całej UE;

19. wyraża zaniepokojenie zwiększoną częstotliwością i intensywnością klęsk ekologicznych i klimatycznych, które mają szczególnie tragiczne konsekwencje dla najuboższych i najsłabszych osób i społeczności na świecie; przypomina, że bezpośrednie i pośrednie skutki zmiany klimatu zagrażają globalnemu pokojowi i bezpieczeństwu, a jednocześnie pogłębiają istniejące słabości i nierówności oraz stwarzają zagrożenie dla praw człowieka; podkreśla zasadniczą rolę, jaką – w ramach wspólnego podejścia „Drużyna Europy” – Komisja i państwa członkowskie muszą odegrać w promowaniu dyplomacji klimatycznej na całym świecie, aby zapewnić globalny pokój i bezpieczeństwo, w szczególności przez ściślejszą dwustronną i wielostronną współpracę z partnerami międzynarodowymi, pełne wdrożenie porozumienia paryskiego i dalsze zobowiązania, zwłaszcza wobec partnerów rozwijających się, a także włączanie działań w dziedzinie klimatu do wszystkich wymiarów działań zewnętrznych; wzywa Komisję i Europejską Służbę Działań Zewnętrznych (ESDZ) do opracowania i prowadzenia silnej dyplomacji klimatycznej UE, mającej na celu promowanie współpracy międzynarodowej w zakresie porozumienia paryskiego, wzmocnienie zewnętrznego wymiaru Zielonego Nowego Ładu i zapewnienie konkretnego wsparcia ambitnych celów redukcji emisji CO₂ w państwach trzecich;

20. nalega na pełne wdrożenie i systematyczne włączanie uwzględniania aspektu płci oraz trzeciego unijnego planu działania w sprawie równości płci (GAP III) do wszystkich działań zewnętrznych UE, w tym do polityki handlowej i polityki na rzecz zrównoważonego rozwoju, na wszystkich poziomach zaangażowania oraz we wszystkich odnośnych działaniach i koncepcjach, również po zakończeniu okresu obowiązywania GAP III; nalega, aby ESDZ zwiększyła swoją równowagę geograficzną, aby zapewnić właściwą reprezentację krajów, odzwierciedlającą różnorodność wszystkich państw członkowskich, zgodnie z art. 27 regulaminu pracowniczego;

21. apeluje do UE i jej państw członkowskich o odegranie2 czołowej roli we wdrażaniu rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1325 (2000) w sprawie kobiet, pokoju i bezpieczeństwa; podkreśla, że kobiety odgrywają kluczową rolę w zapobieganiu konfliktom, w negocjacjach pokojowych, budowaniu i utrzymywaniu pokoju, w działaniach humanitarnych i odbudowie pokonfliktowej; podkreśla, że UE musi zapewnić równy udział kobiet i ich pełne zaangażowanie we wszelkie starania mające na celu utrzymanie pokoju i bezpieczeństwa;

22. apeluje o wzmocnienie zdolności ESDZ i delegatur UE poprzez zapewnienie im własnych i stałych instrumentów i zasobów UE w zakresie spraw zagranicznych, ochrony i propagowania praw człowieka oraz zwalczania dezinformacji; wzywa do aktualizacji decyzji Rady z 26 lipca 2010 r., aby móc lepiej realizować cele, wartości i interesy UE na całym świecie;

23. wzywa państwa członkowskie i Komisję do wzmocnienia roli wiceprzewodniczącego / wysokiego przedstawiciela; zwraca uwagę, że można to osiągnąć w drodze zmiany traktatu, dzięki której wiceprzewodniczący / wysoki przedstawiciel zostałby ministrem spraw zagranicznych Unii oraz głównym zewnętrznym przedstawicielem Unii na forach międzynarodowych i mógłby z urzędu uczestniczyć w formatach negocjacyjnych inicjowanych lub prowadzonych przez państwa członkowskie; popiera apel obywateli Unii, którzy na Konferencji w sprawie przyszłości Europy wyrazili życzenie, aby UE przemawiała jednym głosem;

24. odnotowuje przemowę wiceprzewodniczącego / wysokiego przedstawiciela podczas dorocznej Konferencji Ambasadorów UE w 2022 r. oraz oczekuje, że braki zidentyfikowane w służbie dyplomatycznej UE zostaną skutecznie wyeliminowane w celu zwiększenia jej zdolności i skuteczności; apeluje o autonomiczną dyplomację europejską we wszystkich obszarach, w tym między innymi dyplomację publiczną, kulturalną, gospodarczą, klimatyczną, cyfrową i cyberdyplomację, kształtowaną przez wspólną kulturę dyplomatyczną i rzeczywisty unijny duch zespołu; z zadowoleniem przyjmuje rozpoczęcie projektu pilotażowego pod nazwą „W kierunku Europejskiej Akademii Dyplomatycznej”, którego celem jest nabywanie wspólnych umiejętności i kompetencji z myślą o skutecznym promowaniu i obronie zasad i interesów UE na świecie; podkreśla, że ten projekt pilotażowy powinien również koncentrować się na grupach docelowych przyszłej akademii i umożliwiać osobom, które nie są dyplomatami państw członkowskich, zostanie dyplomatami UE w przyszłości;

⁽⁶⁾ COM(2022)0684.

Środa, 18 stycznia 2023 r.

25. podkreśla strategiczną rolę, jaką międzynarodowa współpraca kulturalna i dyplomacja kulturalna w polityce zagranicznej UE odgrywają we wzmacnianiu stosunków z krajami partnerskimi, w promowaniu wartości demokratycznych UE, w ochronie dziedzictwa kulturowego za granicą, w promowaniu dialogu międzykulturowego, w mobilności artystów i pracowników sektora kultury, w zapobieganiu konfliktom, w przeciwdziałaniu dezinformacji i ingerencjom zagranicznym w państwach trzecich oraz w walce z nielegalnym handlem dobrami kultury, ich grabieżą i niszczeniem; wzywa do wzmocnienia dyplomacji kulturalnej UE poprzez włączenie kultury w główny nurt jako strategicznego filaru działań zewnętrznych Unii oraz opracowanie unijnego instrumentu reprezentującego aspekty kulturalne Unii na całym świecie i wspierającego międzynarodowe stosunki kulturalne oparte na współpracy kulturalnej i współtworzeniu, z aktywnym udziałem społeczeństwa obywatelskiego i sektorów kultury w państwach trzecich; podkreśla, że instrument ten mógłby zapewniać budowanie zdolności i pomoc finansową UE sektorom kultury, kreatywnym i innowacyjnym społeczeństwa obywatelskiego w państwach trzecich; popiera włączenie kultury do wszystkich obecnych i przyszłych umów dwustronnych i wielostronnych, z zapewnieniem należytego poszanowania zobowiązań podjętych w ramach Konwencji UNESCO w sprawie ochrony i promowania różnorodności form wyrazu kulturowego;

26. podkreśla, że globalny kryzys geopolityczny i humanitarny uwydatnia potrzebę pozyskiwania przez UE wiarygodnych informacji z pierwszej ręki na temat istniejących i możliwych zagrożeń zewnętrznych dla UE, aby mogła ona reagować szybko i skutecznie oraz lepiej chronić swoje interesy za granicą; apeluje o wzmocnienie Centrum Analiz Wywiadowczych UE i Centrum Reagowania Kryzysowego ESDZ przez zwiększenie ich zasobów i zdolności;

27. podkreśla konieczność jasnego zdefiniowania kompetencji wiceprzewodniczącego / wysokiego przedstawiciela, przewodniczącego Komisji i przewodniczącego Rady Europejskiej, gdyż obecne ramy regulacyjne określone przez traktaty i porozumienia międzyinstytucjonalne w sprawie zewnętrznej reprezentacji UE za granicą nie są jasne w odniesieniu do kompetencji każdej funkcji instytucjonalnej; uważa, że ten brak klarowności może prowadzić do powielania działań zewnętrznych UE lub wprowadzać w błąd partnerów lub interlokutorów UE na świecie w ich stosunkach z Unią;

Wdrożenie strategicznej autonomii

28. podkreśla, że rosyjska wojna napastnicza przeciwko Ukrainie oraz poważne i masowe zniszczenia, zbrodnie wojenne i celowe naruszenia praw człowieka i podstawowych norm prawa międzynarodowego popełniane przez Federację Rosyjską uwypukliły potrzebę bardziej zdecydowanych, ambitnych, wiarygodnych, strategicznych i jednolitych działań i obecności UE na arenie międzynarodowej; podkreśla konieczność bardziej dynamicznego wyznaczania przez UE własnych celów strategicznych, określonych w Strategicznym Kompasie, oraz rozwijania zdolności i warunków do ich realizacji, zarówno autonomicznie, jak i w ścisłej współpracy z partnerami o podobnych poglądach; jest zdania, że za cel polityki UE wobec Ukrainy należy uznać odzyskanie wszystkich okupowanych terytoriów Ukrainy, zagwarantowanie jej niepodległości, suwerenności i integralności terytorialnej, szybkie zakończenie prawnej procedury konfiskaty aktywów zamrożonych w wyniku sankcji, a także postawienie przed sądem międzynarodowym sprawców – w tym Władimira Putina oraz czołowych przywódców wojskowych i cywilnych Federacji Rosyjskiej;

29. przypomina, że UE stanie się skutecznym podmiotem w dziedzinie dyplomacji i bezpieczeństwa jedynie wtedy, gdy będzie podejmować zdecydowane działania, oraz że UE wzmocni swoją suwerenność strategiczną i solidarność tylko wtedy, kiedy będzie przyjmować konkretne środki, strategie polityczne, budżety i zobowiązania;

30. z zadowoleniem przyjmuje zmianę podejścia państw członkowskich, która stanowi krok w kierunku zwiększenia strategicznej autonomii UE dzięki szybkiemu wdrożeniu głównych działań określonych w Deklaracji wersalskiej i Strategicznym Kompasie; zauważa, że podkreślają one potrzebę wzmocnienia zdolności obronnych UE i państw członkowskich oraz pozytywnego wkładu w europejskie, transatlantyckie i globalne bezpieczeństwo w ścisłej współpracy, komplementarności i koordynacji z NATO, gdy jest to istotne dla UE, w szczególności przy dążeniu do zwiększenia strategicznej autonomii UE;

31. z zadowoleniem przyjmuje przyjęcie 10 stycznia 2023 r. trzeciej wspólnej deklaracji w sprawie współpracy między UE a NATO; wzywa Unię i państwa członkowskie będące sojusznikami w ramach NATO, by zadbały o spójne wdrażanie celów i priorytetów zawartych w Strategicznym Kompasie i koncepcji strategicznej NATO i trzeciej wspólnej deklaracji; podkreśla, że te procesy strategiczne w NATO i UE oferują wyjątkową możliwość dalszego zintensyfikowania naszych konsultacji i współpracy w celu zwiększenia bezpieczeństwa naszych obywateli oraz promowania pokoju i stabilności w obszarze euroatlantyckim i poza nim;

Środa, 18 stycznia 2023 r.

32. zauważa, że europejskie zdolności obronne powinny być kompatybilne i komplementarne ze zdolnościami NATO, które pozostaje głównym gwarantem bezpieczeństwa w Europie; podkreśla, że UE jest partnerem NATO i że współpraca między UE a NATO wzajemnie się wzmacnia i opiera się na przejrzystości, wzajemności i uczestnictwie oraz na wzajemnym poszanowaniu autonomii podejmowania decyzji przez obie organizacje;

33. podkreśla, że wszelkie procesy, które prowadzą do osiągnięcia strategicznej autonomii UE, muszą być komplementarne i kompatybilne z NATO; podkreśla zatem, że rozwój spójnych, uzupełniających się i interoperacyjnych zdolności obronnych ma zasadnicze znaczenie dla poprawy bezpieczeństwa obszaru euroatlantyckiego zgodnie z zasadą jednolitego zasobu sił; ponownie podkreśla, że europejska zdolność do działania, zarówno w ramach partnerstwa, jak i w sposób autonomiczny, ma zasadnicze znaczenie dla komplementarności i przyczyniania się do realizacji podstawowych zadań NATO oraz do skuteczniejszego zapobiegania konfliktom, a zatem ma zasadnicze znaczenie dla bezpieczeństwa całego kontynentu europejskiego;

34. uważa, że Strategiczny kompas stanowi ważny krok w kierunku prawdziwej Europejskiej Unii Obrony oraz musi stanowić podstawę dla rozwoju wspólnej kultury strategicznej na poziomie zarówno Unii, jak i państw członkowskich; wzywa UE i państwa członkowskie, by wykazały niezbędną jedność i wolę polityczną do szybkiego wdrożenia ambitnych środków, do których zobowiązały się w Strategicznym Kompasie, łącznie z terminowym uruchomieniem unijnej zdolności szybkiego rozmieszczania; uważa, że wdrożenie Strategicznego kompasu zbliżyłoby UE do celu, jakim jest strategiczna autonomia; podkreśla konieczność uwzględnienia skutków rosyjskiej wojny napastniczej przeciwko Ukrainie oraz skrócenia terminów realizacji poszczególnych działań i projektów;

35. przypomina jednak, że Europejska Agencja Obrony, Sztab Wojskowy Unii Europejskiej, ESDZ i Komisja od kilku lat prawidłowo identyfikują braki w zdolnościach między państwami członkowskimi oraz kluczowe obszary, w których konieczne są wysiłki w zakresie obrony; uważa zatem, że ambicje wyrażone zarówno w Strategicznym Kompasie, jak i w konkluzjach Rady Wersalskiej będą ważne tylko wtedy, gdy zostaną rzeczywiście zrealizowane przez państwa członkowskie;

36. z zadowoleniem przyjmuje szybkie i wielokrotne wykorzystanie Europejskiego Instrumentu na rzecz Pokoju (EPF) w celu zapewnienia koniecznego wsparcia, aby umożliwić Ukrainie obronę i odzyskanie skutecznej kontroli nad całym terytorium w granicach uznanych przez społeczność międzynarodową; podkreśla konieczność poprawy zdolności Unii do działania dzięki stałemu i odpowiedniemu finansowaniu przez wykorzystanie wsparcia udzielanego już Ukrainie w ramach EPF, w tym za pośrednictwem komórki koordynacyjnej, oraz wyciągnięcia wniosków ze wsparcia Unii na rzecz Ukrainy w celu zwiększenia jej gotowości na przyszłe scenariusze; z zadowoleniem przyjmuje decyzję Rady z 12 grudnia 2022 r. o zwiększeniu budżetu EPF o 2 mld EUR, przy jednoczesnym umożliwieniu dalszego zwiększenia ogólnego pułapu finansowego EPF o maksymalną łączną kwotę 5,5 mld EUR do 2027 r., z uwagi na potrzebę dalszego wspierania dostaw broni i amunicji do Ukrainy i innych krajów partnerskich, w tym na kontynencie afrykańskim; wzywa wiceprzewodniczącego / wysokiego przedstawiciela do szybkiego przedstawienia wniosku dotyczącego zmiany decyzji Rady (WPZiB) 2021/509; ponadto podkreśla potrzebę ustanowienia drugiego instrumentu pozabudżetowego, który zarządzałby rozwojem i generowaniem zdolności w całym cyklu życia, obejmujących wspólne wojskowe badania i rozwój, zamówienia, szkolenie, utrzymanie i bezpieczeństwo dostaw;

37. wzywa do zwiększenia pomocy finansowej i wojskowej dla Ukrainy oraz do natychmiastowego rozmieszczenia nowoczesnego sprzętu, broni i systemu obrony powietrznej nowej generacji; wyraża poparcie dla decyzji szeregu państw członkowskich i partnerów międzynarodowych o wyposażeniu Ukrainy w bojowe wozy piechoty i transportery opancerzone; ponawia swój apel do państw członkowskich o rozpoczęcie dostarczania nowoczesnych czołgów podstawowych, w tym Leopard 2, w ramach skoordynowanej inicjatywy UE za pośrednictwem platformy koordynacyjnej Sztabu Wojskowego UE, która działa w ESDZ; popiera ustanowienie misji pomocy wojskowej w celu szkolenia ukraińskich sił zbrojnych na terenie UE oraz apeluje o jej szybkie wdrożenie; docenia obecne prace misji doradczej UE na rzecz reformy cywilnego sektora bezpieczeństwa na Ukrainie i z zadowoleniem przyjmuje niedawne dostosowanie jej mandatu w celu wsparcia władz ukraińskich w ułatwianiu dochodzeń i postępowań w sprawie wszelkich międzynarodowych przestępstw popełnionych przez rosyjskie siły zbrojne i rosyjskich najemników podczas rosyjskiej wojny napastniczej przeciwko Ukrainie;

38. ponawia apel do wiceprzewodniczącego / wysokiego przedstawiciela, państw członkowskich i partnerów międzynarodowych o przygotowanie szybkiej i zdecydowanej reakcji w przypadku użycia przez Rosję broni chemicznej, biologicznej, radiologicznej lub jądrowej przeciwko Ukrainie;

Środa, 18 stycznia 2023 r.

39. z zadowoleniem odnosi się do przyjęcia wspólnego komunikatu Komisji i wysokiego przedstawiciela z 18 maja 2022 r. w sprawie analizy luk inwestycyjnych w obszarze obrony i dalszych działań oraz wzywa państwa członkowskie do wspólnego rozwijania i pozyskiwania koniecznych zdolności, aby wypełnić te luki, oraz do pełnego wykorzystania stałej współpracy strukturalnej (PESCO), skoordynowanego rocznego przeglądu w zakresie obronności (CARD), Europejskiego Funduszu Obronnego (EFO), a także nowych instrumentów UE w celu zachęcania do wspólnych zamówień, co pomoże zwiększyć bezpieczeństwo zarówno państw członkowskich, jak i sojuszników w ramach NATO;

40. z zadowoleniem przyjmuje uruchomienie 1 grudnia 2021 r. strategii Global Gateway przez Komisję i wiceprzewodniczącego / wysokiego przedstawiciela w celu stymulowania inteligentnych, ekologicznych i bezpiecznych połączeń w sektorze cyfrowym, energetycznym i transportowym oraz wzmocnienia systemów ochrony zdrowia, edukacji i badań naukowych na całym świecie, w szczególności na globalnym Południu; podkreśla geopolityczne wyśrodkowanie tej sprawdzonej strategii na rzecz konektywności, która obejmuje ukierunkowane na zrównoważony rozwój, transformacyjne, zwiększające odporność i oparte na wartościach wymiary podejścia „Drużyna Europy”; apeluje o skuteczne zarządzanie inicjatywą Global Gateway; z zadowoleniem przyjmuje pierwsze posiedzenie rady ds. strategii Global Gateway, które odbyło się 11 grudnia 2022 r. i na które Parlament został zaproszony w charakterze obserwatora; domaga się należytego zaangażowania w podejmowanie decyzji w sprawie programów inwestycyjnych Global Gateway oraz regularnego informowania o rozwoju sytuacji, w tym wpływie na budżet;

41. uważa, że potrzebne są znacznie większe wysiłki, aby w pełni wykorzystać potencjał tej strategii, i wzywa instytucje UE i wszystkie państwa członkowskie do przyspieszenia jej dalszego rozwoju i szybszego wdrażania; uważa, że zasadnicze znaczenie ma współpraca z partnerami o podobnych poglądach w zakresie zwiększania skali i wpływu tej strategii; apeluje o zdecydowane kroki na szczeblu grupy G-7, aby wyeliminować luki inwestycyjne w obszarze infrastruktury globalnej, w tym przez zapewnienie koniecznego finansowania;

42. wskazuje na duże znaczenie geopolityczne Europejskiego Zielonego Ładu jako długoterminowego narzędzia, które będzie wywierać wpływ na relacje UE z państwami trzecimi;

43. podkreśla znaczenie ambitnej unijnej polityki klimatycznej dla osiągnięcia celów Europejskiego Zielonego Ładu, w szczególności jego internacjonalizacji oraz inicjatyw mających na celu reagowanie na zagrożenia bezpieczeństwa związane z klimatem; oczekuje, biorąc pod uwagę obecną zmianę i wyzwania geopolityczne, że wdrażanie Europejskiego Zielonego Ładu przyczyni się do budowania nowych partnerstw oraz zdywersyfikowania koszyka energetycznego UE jako alternatywy dla rosyjskich dostaw paliwa kopalnego;

44. podkreśla znaczenie wzmocnienia wysiłków UE, we współpracy z NATO i innymi partnerami międzynarodowymi, na rzecz przeciwdziałania zagrożeniom hybrydowym, cyberatakami oraz kampaniom dezinformacyjnym i propagandowym, a także uodparniania się na nie, zarówno w Unii, jak i w państwach trzecich; wzywa Komisję i państwa członkowskie, w ścisłej współpracy z NATO i partnerami nienależącymi do NATO, do nadania najwyższego priorytetu ochronie europejskiej infrastruktury krytycznej, w tym rurociągów morskich oraz podwodnych kabli komunikacyjnych i zasilających; ponownie podkreśla pilną potrzebę odpowiedniej ochrony europejskich instytucji, agencji i innych organów przed zagrożeniami i atakami hybrydowymi ze strony zagranicznych podmiotów państwowych; podkreśla również potrzebę rozwijania ich zdolności w zakresie komunikacji strategicznej za pośrednictwem grup zadaniowych StratCom, w tym tych skierowanych do państw trzecich, ze szczególnym uwzględnieniem ludności Rosji i Białorusi, a także potrzebę przeznaczenia na ten cel odpowiednich środków finansowych oraz wyposażenia się w bezpieczne systemy komunikacji i zdolność szybkiego reagowania w celu przeciwdziałania atakom i znacznego zwiększenia ich odporności;

45. z zadowoleniem przyjmuje determinację wyrażaną przez Unię i większość państw członkowskich w dążeniu do pełnej niezależności energetycznej od Federacji Rosyjskiej i w dywersyfikowaniu ich źródeł dostaw energii; ponawia apel o natychmiastowe i pełne embargo na rosyjski przywóz paliw kopalnych i uranu, a także o utrzymanie zamknięcia rurociągów Nord Stream 1 i 2 oraz całkowite zarzucenie tego projektu; podkreśla, że krótkoterminowa dywersyfikacja źródeł energii nie powinna odbywać się kosztem merytorycznego dialogu dotyczącego praw człowieka z alternatywnymi dostawcami energii; zauważa, że podkreśla to zasadniczy charakter przyspieszenia transformacji ekologicznej;

46. wzywa do podjęcia inicjatyw mających na celu wzmocnienie odporności strategicznych łańcuchów dostaw i infrastruktury krytycznej UE poprzez regularne kompleksowe testy warunków skrajnych przeprowadzane przez Komisję, w tym w zakresie zdrowia, energii, żywności, półprzewodników i surowców krytycznych, a także rurociągów morskich i podwodnych kabli, w celu zapobiegania poważnym zakłóceniom w łańcuchu dostaw i zmniejszenia zależności UE od krajów trzecich, w szczególności tych, które nie podzielają wartości Unii lub które stawiają Unię w sytuacji rywalizacji systemowej, do poziomów niekrytycznych; podkreśla znaczenie wzmocnienia własnych zdolności Unii we współpracy z partnerami o podobnych poglądach; podkreśla, że potrzebna jest dalsza współpraca z partnerami demokratycznymi w celu zabezpieczenia strategicznych zasobów wykorzystywanych w produkcji baterii, czipów, półprzewodników i innych technologii krytycznych oraz w celu zmniejszenia zależności od reżimów niedemokratycznych w zakresie dostaw tych zasobów;

Środa, 18 stycznia 2023 r.

47. podkreśla strategiczny wymiar sektora kosmicznego dla Europy; podkreśla potrzebę zapewnienia widoczności i wiarygodności Unii jako międzynarodowego podmiotu w przestrzeni kosmicznej oraz postępów w rozwoju technologii, które zapewniłyby europejską autonomię strategiczną; apeluje o zwiększone zaangażowanie UE w opracowanie kompleksowych międzynarodowych uregulowań dotyczących przestrzeni kosmicznej, w oparciu o obowiązujące traktaty, deklaracje i zasady prawne ONZ w sprawie zarządzania przestrzenią kosmiczną oraz z ich aktualizacją i wzmacnianiem, a także przy uwzględnieniu szybkiego rozwoju technologicznego; podkreśla, że te zaktualizowane ramy regulacyjne dotyczące przestrzeni kosmicznej przyczyniłyby się do zrównoważonego i pokojowego rozwoju przestrzeni kosmicznej przy jednoczesnym ograniczeniu i regulowaniu jej uzbrojenia i militaryzacji; z zadowoleniem przyjmuje zapowiedź przedstawienia przez Komisję strategii kosmicznej UE na rzecz bezpieczeństwa i obrony; uważa, że wzmocnienie strategicznej suwerenności UE w przestrzeni kosmicznej ma zasadnicze znaczenie dla jej szerszej zakrojonych wysiłków na rzecz osiągnięcia kompleksowej autonomii strategicznej;

48. podkreśla, że dostęp do bezpiecznej wody pitnej jest jednym z głównych problemów XXI wieku, zwłaszcza że prawie 60 % zasobów warstwy wodonośnej wykracza poza polityczne granice terytorialne; podkreśla, że deficyt wody wynikający ze zwiększonego zapotrzebowania ludności światowej na wodę słodką, w obliczu strategicznej kontroli rzek u ich źródeł przez niektóre państwa może prowadzić do najpoważniejszych konfliktów, jeśli nie będzie się przewidywać zintegrowanego i wspólnego wykorzystywania przepływów; wzywa UE do ustanowienia strategii politycznej ułatwiającej rozwiązania na tych obszarach o wysokim potencjale destabilizacyjnym, a jednocześnie do zachęcania krajów położonych na obszarach stojących w obliczu najważniejszych konfliktów związanych z wodą do podpisania Konwencji o ochronie i użytkowaniu cieków transgranicznych i jezior międzynarodowych z 1992 r.;

49. wzywa Unię do rozwijania suwerenności cyfrowej, w szczególności w zakresie cyberbezpieczeństwa, w celu ochrony demokracji i jej instytucji; podkreśla szczególne zagrożenie, jakie nowe technologie cyfrowe stwarzają dla obrońców praw człowieka i innych osób, ponieważ technologie te można wykorzystywać do kontrolowania, ograniczania i podważania ich działalności, co ostatnio pokazały doniesienia na temat projektu Pegasus;

50. podkreśla, że Unia – we współpracy z partnerami o podobnych poglądach – powinna dążyć do globalnej konkurencyjności w obszarze badań, rozwoju, produkcji i rozmieszczania dronów;

51. z zadowoleniem przyjmuje ogłoszenie przez Komisję rozpoczęcia prac nad wnioskiem dotyczącym pakietu w sprawie obrony demokracji, który chroniłby Unię przed wrogimi ingerencjami;

Kierowanie wzmacnianiem multilateralizmu oraz budowanie partnerstw na rzecz lepszego świata

52. podkreśla, że priorytetem jest wzmocnienie ONZ, a także opracowanie prawdziwie strategicznego partnerstwa między ONZ a UE w sprawie globalnych priorytetów, takich jak działania na rzecz klimatu i prawa człowieka, ale także w zakresie zarządzania kryzysowego; podkreśla, że Unia musi nadal odgrywać czołową rolę w promowaniu bardziej adekwatnego, odpornego i skutecznego multilateralizmu, stanowiącego podstawę dla włączającego dialogu merytorycznego, współpracy i ujednoczenia, których celem jest poprawa bezpieczeństwa ludzkiego, zrównoważony rozwój oraz zapobieganie konfliktom i ich pokojowe rozwiązywanie przy pełnym poszanowaniu prawa międzynarodowego i praw człowieka; wzywa Unię i państwa członkowskie, by mówiły jednym głosem na forach międzynarodowych, wzmocniły więzi z partnerami o podobnych poglądach na całym świecie oraz rozszerzyły działania informacyjne na państwa trzecie i ich społeczeństwa, a także by poszukiwały pragmatycznych wielostronnych rozwiązań sektorowych w obszarach, w których jest to zgodne z interesami Unii opartymi na wartościach;

53. wzywa Komisję, Radę, ESDZ i państwa członkowskie, by przedstawiły solidne wnioski dotyczące sposobu uzyskania i zagwarantowania samodzielnego i stałego członkostwa Unii we wszystkich forach międzynarodowych, w tym w Radzie Bezpieczeństwa ONZ, aby zwiększyć podmiotowość, spójność i wiarygodność UE na świecie;

54. podkreśla znaczenie intensywnych wysiłków dyplomatycznych dla jak najskuteczniejszego przedstawiania naszego stanowiska oraz dla koordynacji z partnerami demokratycznymi o podobnych poglądach, tak aby utrzymać jak największą jedność wewnątrz społeczności międzynarodowej pod względem potępienia Rosji i obrony zasad suwerenności i integralności terytorialnej, prawa międzynarodowego i międzynarodowego porządku opartego na zasadach i wartościach, w ramach Organizacji Narodów Zjednoczonych i jej Karty oraz na innych forach wielostronnych; podkreśla znaczenie zdecydowanych działań dyplomatycznych wobec krajów, które utrudniały głosowanie lub wstrzymały się od głosu w sprawie rezolucji ONZ z 2 marca i 12 października 2022 r., aby podkreślić powagę rosyjskiej agresji i potrzebę jednomyślnej reakcji społeczności międzynarodowej; podkreśla, że należy priorytetowo traktować budowę silnych i niezawodnych sojuszy, partnerstw i porozumień wielostronnych, a także rozwijanie solidarności strategicznej z krajami o podobnych poglądach;

Środa, 18 stycznia 2023 r.

55. podkreśla, że potrzebna jest jednomyślność UE w potępieniu rosyjskiej agresji, a przywódcy niektórych państw UE nie powinni otwierać osobnych kanałów kontaktu z Putinem; podkreśla, że nie należy dążyć do żadnych negocjacji z Rosją do czasu, gdy ukraińskie władze zdecydują o rozpoczęciu takich negocjacji, a do tego momentu UE powinna nadal udzielać Ukrainie pomocy finansowej, materialnej i wojskowej;

56. podkreśla, że rosyjska inwazja na Ukrainę jeszcze bardziej uwypukliła potrzebę dalszego budowania przez UE sojuszy i porozumienia między partnerami oraz zacieśnienia współpracy z obecnymi partnerami o podobnych poglądach na całym świecie, zwłaszcza z transatlantyckimi sojusznikami w ramach NATO, przy jednoczesnym rozszerzaniu partnerstw, w szczególności z krajami globalnego Południa;

57. podkreśla, że NATO pozostaje fundamentem europejskiego porządku bezpieczeństwa, w związku z czym UE i państwa członkowskie muszą zobowiązać się do wzmocnienia europejskiego filaru NATO, między innymi w odniesieniu do państw członkowskich należących także do NATO, przez konsekwentne osiągnięcie poziomu referencyjnego wydatków NATO na obronę wynoszącego 2% produktu krajowego brutto od 2024 r., a zarazem zapobieganie powielaniu, ograniczanie fragmentacji i zwiększanie interoperacyjności; wzywa dwóch pozostałych sojuszników z NATO, którzy jeszcze nie ratyfikowali przystąpienia Szwecji i Finlandii do NATO, by uczynili to jak najszybciej; uważa, że partnerstwo strategiczne z NATO powinno opierać się na zaufaniu; nalega na konsolidację i wyjaśnienie partnerstwa strategicznego z NATO na zasadzie wzajemności;

58. wzywa do dalszego zacieśniania współpracy z NATO i innymi partnerstwami, takimi jak G-7, oraz z innymi partnerami o podobnych poglądach; zwraca uwagę, że takie partnerstwa powinny stanowić integralny filar WPZiB;

59. wzywa UE i jej partnerów międzynarodowych do pełnego wykorzystania wszystkich odpowiednich instrumentów do walki z bezkarnością, w tym przez zwiększone wsparcie dla Międzynarodowego Trybunału Karnego oraz specjalnych trybunałów na szczeblu krajowym i międzynarodowym, a także do ustanowienia elastycznych mechanizmów współpracy i finansowania w celu szybkiego gromadzenia i analizowania dowodów przestępstw międzynarodowych; wzywa społeczność międzynarodową do dopilnowania, by wszyscy podżegacze wojenni oraz sprawcy zbrodni wojennych i zbrodni przeciwko ludzkości zostali pociągnięci do pełnej odpowiedzialności; wzywa UE i jej państwa członkowskie do działania na rzecz ustanowienia specjalnego trybunału, zainicjowanego przez Ukrainę i przy wsparciu społeczności międzynarodowej, w celu przeprowadzenia dochodzenia i pociągnięcia rosyjskich przywódców wojskowych i politycznych do odpowiedzialności za zbrodnię agresji, a także do dalszego wspierania dochodzenia Międzynarodowego Trybunału Karnego w sprawie zarzutów dotyczących zbrodni wojennych, zbrodni przeciwko ludzkości i zbrodni ludobójstwa; ponawia swój apel do Komisji o przedstawienie unijnego planu działania w sprawie bezkarności; podkreśla, że ten plan działania powinien ułatwić koordynację i harmonizację zasobów i działań państw członkowskich w celu ścigania zbrodniarzy wojennych w UE; jest zdania, że sprawiedliwość okresu przejściowego odgrywa zasadniczą rolę w zapewnieniu trwałego pokoju, i wzywa Komisję do opracowania ambitnego programu budowania zdolności państw członkowskich oraz krajów trzecich do stosowania zasady jurysdykcji uniwersalnej w ich krajowych systemach prawnych;

60. z zadowoleniem przyjmuje pierwsze posiedzenie Europejskiej Wspólnoty Politycznej w październiku 2022 r. jako platformy dyskusji, dialogu i współpracy z bliskimi partnerami na temat stojących przed nami wyzwań w zakresie polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, w celu wzmocnienia bezpieczeństwa kontynentu europejskiego oraz kontynuowania współpracy politycznej i współpracy w zakresie bezpieczeństwa w oparciu o wspólne interesy; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że 44 kraje wzięły udział w pierwszym posiedzeniu w Pradze, w tym bliscy partnerzy tacy jak Zjednoczone Królestwo; apeluje o ściśle zaangażowanie Parlamentu w wyjaśnianie zakresu i przyszłych prac tej wspólnoty; podkreśla, że na potrzeby przyszłego sukcesu i spójności tego formatu zasadnicze znaczenie ma pewien poziom dostosowania demokratycznych wartości i zasad; powtarza, że Europejska Wspólnota Polityczna nie może w żadnych okolicznościach powodować opóźnień w przystąpieniu krajów objętych procesem rozszerzenia do UE ani stanowić pretekstu dla takich opóźnień;

61. podkreśla potrzebę zintensyfikowania dialogu ze Zjednoczonym Królestwem na temat możliwych sposobów przyszłej współpracy i koordynacji w dziedzinie polityki zagranicznej oraz polityki bezpieczeństwa i obrony zgodnie z postanowieniami deklaracji politycznej, w tym w ramach partnerstwa UE–NATO, Organizacji Narodów Zjednoczonych, Europejskiej Wspólnoty Politycznej i innych forów międzynarodowych; apeluje o ściślejszą współpracę UE z naszymi brytyjskimi sąsiadami, gdyż stoimy przed wspólnymi wyzwaniem w polityce zagranicznej i bezpieczeństwie; ubolewa, że umowa o handlu i współpracy nie zawiera postanowień dotyczących współpracy w dziedzinie polityki zagranicznej i obrony; podkreśla znaczenie koordynacji systemów sankcji; wzywa do większego zaangażowania Zjednoczonego Królestwa w europejskie projekty w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje decyzję członków PESCO i Rady z 14 listopada 2022 r. o zaproszeniu Zjednoczonego Królestwa do udziału w projekcie PESCO dotyczącym mobilności wojskowej, który usprawniłby wzajemną szybką pomoc w obszarze bezpieczeństwa i obrony;

Środa, 18 stycznia 2023 r.

62. wzywa Zjednoczone Królestwo do zapewnienia pełnego wdrożenia umowy o wystąpieniu, w tym Protokołu w sprawie Irlandii/ Irlandii Północnej, oraz znalezienia praktycznych, elastycznych i trwałych wspólnych rozwiązań w ramach prawnych protokołu; podkreśla, że pełne wdrożenie protokołu ma zasadnicze znaczenie dla utrzymania pokoju i stabilności w Irlandii Północnej, zagwarantowanych w porozumieniu wielokopiatkowym, a także dla integralności i prawidłowego funkcjonowania jednolitego rynku europejskiego;

63. podkreśla znaczenie silnej współpracy transatlantyckiej, ponownie uwidocznione w kontekście rosyjskiej wojny napastniczej przeciwko Ukrainie, w oparciu o wspólne wartości i cele oraz o zasadę partnerstwa w przywództwie i odpowiedzialności, przy poszanowaniu autonomii i specyfiki, interesów i aspiracji drugiej strony; pochwała rolę USA w powstrzymaniu rosyjskiej agresji, w szczególności poprzez wymianę informacji wywiadowczych, pomoc wojskową, pomoc humanitarną i wsparcie polityczne oraz poprzez wzmocnienie najbardziej narażonej części wschodniej flanki NATO; podkreśla potrzebę dalszego zacieśnienia współpracy transatlantyckiej między UE a USA dzięki ambitnej agendzie transatlantyckiej; zachęca przywódców politycznych i instytucje Stanów Zjednoczonych do dalszego prowadzenia ściślejszej niż kiedykolwiek współpracy i koordynacji we wszystkich obszarach związanych z przeciwdziałaniem globalnym zagrożeniom, które wpływają na nasze wspólne wartości, bezpieczeństwo i dobrobyt;

64. z zadowoleniem przyjmuje ciągłą współpracę, determinację i jednomyślność we wspieraniu Ukrainy oraz we wdrażaniu bezprecedensowego systemu sankcji w celu powstrzymania Rosji od kontynuowania nielegalnej agresji, a także we wspieraniu pełnego wyzwolenia Ukrainy w granicach uznanych przez społeczność międzynarodową; w pełni popiera synergie i wspólne cele polityki zagranicznej i bezpieczeństwa oraz zobowiązuje się do nich dążyć przez dalsze pogłębianie współpracy w ramach dialogu transatlantyckiego UE–USA, np. przez transatlantycką dyplomację parlamentarną, by poradzić sobie z wieloma głównymi wyzwaniami na świecie, np. zmianą klimatu i zagrożeniem stwarzanym przez autorytarne i totalitarne reżimy na świecie, w tym w Europie i Azji;

65. zaleca regularne – co najmniej raz w roku – organizowanie szczytów UE–USA, aby nadać stały impuls współpracy transatlantyckiej na wysokim szczeblu; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje prace Transatlantyckiej Rady ds. Handlu i Technologii i ponawia propozycję utworzenia Transatlantyckiej Rady Politycznej, która służyłaby jako forum regularnego i skutecznego dialogu instytucjonalnego na temat polityki zagranicznej i bezpieczeństwa; z zadowoleniem przyjmuje silne zobowiązanie USA na rzecz europejskiego bezpieczeństwa, w szczególności ogromną pomoc wojskową dla Ukrainy i rozmieszczenie wojsk na wschodniej flance NATO;

66. odnotowuje 23. szczyt UE–Chiny, który miał miejsce w kwietniu 2022 r.; jest głęboko zaniepokojony wynikiem 20. krajowego zjazdu Komunistycznej Partii Chin, który odzwierciedla ambicje geopolityczne Xi Jinpinga; zauważa, że relacje między UE a ChRL coraz bardziej charakteryzują się konkurencyjnością gospodarczą i rywalizacją systemową; ponawia apel o odnowioną, bardziej asertywną, kompleksową i spójną strategię UE–Chiny, która kształtowałaby stosunki z ChRL w interesie całej UE i w pełni uwzględniałaby wyzwania wynikające z osiągnięcia przez ChRL pozycji globalnego podmiotu i z ich coraz bardziej opresyjnej polityki krajowej i asertywnej polityki zagranicznej, w tym wobec Unii oraz krajów kandydujących i potencjalnie kandydujących;

67. wyraża zaniepokojenie z powodu szerokiego wachlarza instrumentów politycznych, gospodarczych i wojskowych, jakie Chiny stosują do coraz częstszego terroryzowania i podporządkowywania sobie krajów oraz do dążenia do narzucenia swojej autorytarnej ideologii organizacjom międzynarodowym, takim jak ONZ, do rozszerzania swojej obecności, projekcji siły oraz do odpowiedniego dostosowania swoich strategii, zamiarów i remilitaryzacji; jest szczególnie zaniepokojony partnerstwem Chin z Federacją Rosyjską i ich wspólnymi próbami podważenia opartego na zasadach ładu światowego, ponieważ próby te są sprzeczne z naszymi interesami i wartościami; potępia de facto prorosyjskie stanowisko Chin w sprawie rosyjskiej wojny napastniczej przeciwko Ukrainie;

68. wzywa UE i państwa członkowskie do ponownego rozważenia zależności od ChRL oraz do zajęcia się zależnością gospodarczą w sektorach strategicznych, która może stwarzać podatność na zagrożenia; apeluje o większą koordynację i współpracę między partnerami o zbieżnych poglądach w kwestiach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, w szczególności między innymi takimi jak zależność strategiczna, wymuszenie ekonomiczne, ingerencje polityczne i dezinformacja, oraz o promowanie opartego na zasadach multilateralizmu i solidarności strategicznej między demokracjami;

69. potępia z całą stanowczością realizowany przez chiński rząd program pracy przymusowej i jego zbrodnie przeciwko ludzkości popełniane w Sinciangu, które powodują wysokie ryzyko ludobójstwa; wzywa rząd chiński, by położył kres systematycznym prześladowaniom Ujgurów, w tym by władze w okropny sposób nie atakowały kobiet, wdrażając oficjalny

Środa, 18 stycznia 2023 r.

program ukierunkowanego zapobiegania ciąży, w tym zmuszając kobiety w wieku rozrodczym do aborcji, zastrzyków wewnątrzmacicznych i sterylizacji, które to środki mogą spełniać kryteria najpoważniejszych zbrodni przeciwko ludzkości; pozostaje głęboko zaniepokojony sytuacją w Tybecie i polityką Komunistycznej Partii Chin wymierzoną w wolność słowa oraz wolność myśli, przekonań i religii;

70. ponawia swój pilny apel do pozostałych 10 państw członkowskich, które jeszcze tego nie zrobiły, o zawieszenie obowiązujących umów o ekstradycji z Chinami i Hongkongiem; zdecydowanie potępia prowadzoną przez ChRL kampanię represji transnarodowych wymierzonych w obywateli Chin i Hongkongu żyjących za granicą i należących do diaspory oraz w członków mniejszości etnicznych i religijnych, zwłaszcza na terytorium UE; wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby we współpracy z partnerami o podobnych poglądach określiły i zablokowały wszelkie możliwości, które obecnie ułatwiają międzynarodowe działania represyjne Chin;

71. ponownie potępia podważanie przez ChRL demokracji w Specjalnym Regionie Administracyjnym Hongkong oraz narzucenie ustawy o bezpieczeństwie narodowym w Hongkongu; wzywa Komisję do przeprowadzenia przeglądu autonomicznego statusu Hongkongu w świetle naruszenia przez ChRL wspólnej deklaracji chińsko-brytyjskiej i zaatakowania autonomii Hongkongu;

72. przypomina, że polityka „jednych Chin” jest jednym z fundamentów stosunków UE–Chiny; podkreśla, że zachowanie pokoju, stabilności i wolności żeglugi w regionie Indo-Pacyfiku w dalszym ciągu ma kluczowe znaczenie dla interesów UE i jej państw członkowskich; zdecydowanie potępia ciągle prowokacje wojskowe ChRL wobec Tajwanu oraz powtarza swój silny sprzeciw wobec wszelkich jednostronnych zmian status quo w Cieśninie Tajwańskiej; wyraża poważne zaniepokojenie stanowiskiem rządu chińskiego zaprezentowanym podczas 20. krajowego zjazdu Komunistycznej Partii Chin, zgodnie z którym ChRL nigdy nie zrekną się prawa do stosowania siły w Tajwanie; przypomina, że nie należy jednostronnie zmieniać status quo w Cieśninie Tajwańskiej wbrew woli ludności Tajwanu; z zadowoleniem przyjmuje wyraźne potępienie przez państwa członkowskie oraz partnerów w regionie ćwiczeń wojskowych Chin oraz podkreśla, że nasza jedność ma kluczowe znaczenie dla powstrzymania wszelkiej agresji ze strony ChRL oraz dla utrzymania pokoju i stabilności w Cieśninie Tajwańskiej; jest zdania, że spór między Tajwanem a ChRL należy rozstrzygnąć w drodze pokojowego dialogu bez żadnych warunków wstępnych;

73. wzywa wszystkie właściwe instytucje UE do pilnego opracowania opartej na scenariuszu strategii eliminowania zagrożeń bezpieczeństwa w Tajwanie;

74. wyraża zdecydowaną solidarność z ludnością Tajwanu oraz uznaje Tajwan za partnera o zbieżnych poglądach, który podziela wspólne wartości wolności, demokracji, praw człowieka i praworządności; wzywa Komisję i wiceprzewodniczącego / wysokiego przedstawiciela do nawiązania strategicznej współpracy z Tajwanem i do szybkiego zastosowania się do zaleceń zawartych w rezolucji w sprawie stosunków politycznych i współpracy między UE a Tajwanem z dnia 21 października 2021 r., a także do wzmocnienia stosunków gospodarczych, handlowych i inwestycyjnych z tą wyspą, w tym za pomocą dwustronnej umowy inwestycyjnej i porozumień sektorowych, na przykład w sprawie odpornych łańcuchów dostaw, współpracy w zakresie systemów kontroli celnej oraz świadectw pochodzenia i porozumień o dostępie do rynku; wzywa wiceprzewodniczącego / wysokiego przedstawiciela i Komisję do pilnego rozpoczęcia oceny skutków dwustronnej umowy inwestycyjnej, konsultacji publicznych w jej sprawie i określenia jej zakresu z władzami tajwańskimi w ramach przygotowań do negocjacji mających pogłębić dwustronne powiązania gospodarcze z myślą o dywersyfikacji łańcuchów dostaw, aby zaradzić podatności UE na zagrożenia płynące z Chin; zaleca oddelegowanie urzędnika łącznikowego w Europejskim Biurze Ekonomicznym i Handlowym do koordynowania wspólnych wysiłków na rzecz zwalczania dezinformacji i ingerencji; zaleca Komisji powiązanie i zintegrowanie inicjatywy Global Gateway z nową polityką Tajwanu wobec południa;

75. wzywa UE i jej państwa członkowskie do współpracy z partnerami międzynarodowymi, aby przyczynić się do utrzymania na Tajwanie demokracji wolnej od obcych zagrożeń;

76. podkreśla, że Tajwan jest kluczowym partnerem UE i sojusznikiem demokratycznym w regionie Indo-Pacyfiku i że przyczynia się do utrzymania międzynarodowego porządku opartego na zasadach oraz podtrzymuje podstawowe wartości; zdecydowanie wzywa UE i jej państwa członkowskie do zacieśnienia współpracy i nawiązania wszechstronnego, bliskiego partnerstwa z Tajwanem, w szczególności zasadniczej współpracy w dziedzinie odporności krytycznego łańcucha dostaw oraz zwalczania dezinformacji i ingerencji zagranicznych;

77. ponownie opowiada się za merytorycznym udziałem Tajwanu jako obserwatora w spotkaniach, mechanizmach i działaniach międzynarodowych i wielostronnych organów i organizacji;

Środa, 18 stycznia 2023 r.

78. zachęca do rozszerzenia kontaktów gospodarczych, naukowych, kulturalnych i politycznych między UE a Tajwanem, w tym na jak najwyższym szczeblu; podkreśla, że ważne jest ożywienie dialogu między UE a Tajwanem przez pogłębienie relacji ze społeczeństwem obywatelskim oraz promowanie wymian z tajwańskimi organizacjami medialnymi i wymian kulturalnych, w tym zakładanie szkół językowych;

79. wzywa ChRL, w związku z ponownym otwarciem jej granic, do ujawnienia pełnych i prawidłowych danych dotyczących COVID-19 w zrozumiały i łatwo dostępny sposób, w tym dotychczas brakujących danych dotyczących hospitalizacji, przyjęć na oddział intensywnej terapii i zgonów;

80. z zadowoleniem przyjmuje dobrą współpracę między UE a Republiką Korei jako kluczowym partnerem strategicznym, wyrażającym takie samo zaangażowanie na rzecz demokracji, praw człowieka, praworządności i gospodarki rynkowej; z zadowoleniem przyjmuje dostosowanie się Republiki Korei do stanowiska UE i USA w odpowiedzi na rosyjską wojnę przeciwko Ukrainie, w szczególności nałożenie sankcji na Rosję i Białoruś; podkreśla rolę, jaką Republika Korei odgrywa we wspieraniu wysiłków na rzecz całkowitej, podlegającej weryfikacji i nieodwracalnej likwidacji programu jądrowego i programu rakiet balistycznych Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej; wzywa państwa członkowskie do wspierania pokojowego i dyplomatycznego rozwiązania tej kwestii w ścisłej współpracy z partnerami międzynarodowymi; z zadowoleniem przyjmuje zacieśnioną współpracę Korei Południowej z NATO;

81. zdecydowanie potępia ciągle próby rakietowych pocisków balistycznych i broni jądrowej przeprowadzane przez Koreańską Republikę Ludowo-Demokratyczną oraz inne działania związane z rozprzestrzenianiem broni jądrowej, a także zwiększenie liczby prób broni od początku 2022 r., co stanowi poważne zagrożenie dla międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa;

82. zdecydowanie potępia domniemane próby wywierania przez Katar i Maroko wpływu na posłów, byłych posłów i pracowników Parlamentu za pomocą korupcji, co podważa proces demokratyczny UE poprzez wrogą ingerencję;

83. uważa, że ochrona i propagowanie praw człowieka muszą stanowić podstawę partnerstwa UE z Marokiem w świetle strategicznego charakteru tego kraju dla UE i interesów Unii w regionie; wzywa Maroko do zaprzestania nękania i zastraszania dziennikarzy, obrońców praw człowieka i działaczy diaspory, do uwolnienia więźniów politycznych oraz do współpracy z UE na rzecz dalszego rozwoju możliwości kształcenia, zatrudnienia i opieki zdrowotnej, ze szczególnym uwzględnieniem historycznie zmarginalizowanych regionów, takich jak Rif;

84. zdecydowanie potępia ataki autorytarnych i neoliberalnych reżimów na prawa człowieka i ich uniwersalny charakter, a także powiązaną erozję ochrony tych praw; wzywa dojrzałe demokracje i partnerów o zbieżnych poglądach do przyjęcia zdecydowanego, publicznego stanowiska potwierdzającego nasze zaangażowanie w obronę powszechności praw człowieka i praworządności; wzywa dojrzałe demokracje oraz organizacje międzynarodowe i regionalne do połączenia sił i zjednoczenia się w globalnych ramach dotyczących praw człowieka, aby przeciwdziałać zagrożeniom i promować prawa człowieka na całym świecie;

85. podkreśla, że UE jest zaangażowana na rzecz wolnego, otwartego, połączonego i opartego na zasadach regionu Indo-Pacyfiku; przypomina, że nowa strategia UE na rzecz Indo-Pacyfiku musi zostać szybko wdrożona, ponieważ stanowi ona szansę dla naszych partnerów w regionie, by razem stawić czoła wspólnym wyzwaniom, obronić międzynarodowy porządek oparty na zasadach i prawo międzynarodowe oraz stanąć w obronie podzielanych przez nas wartości i zasad; podkreśla, że ważne jest poszanowanie wolnych i otwartych szlaków morskich w regionie Indo-Pacyfiku zgodnie z Konwencją Narodów Zjednoczonych o prawie morza; wyraża sprzeciw wobec jednostronnych działań na Morzu Południowochińskim i powtarza swoje poparcie dla rozwiązywania konfliktów drogą pokojową zgodnie z prawem międzynarodowym;

86. apeluje o wzmocnioną obecność UE w szerzej pojętym regionie Indo-Pacyfiku; podkreśla, że należy zacieśnić współpracę z krajami w regionie Pacyfiku z uwzględnieniem rzeczywistych potrzeb naszych partnerów w terenie, oraz podkreśla, że ważna jest współpraca zarówno z Forum Wysp Pacyfiku, jak i z Organizacją Państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku, w dążeniu do osiągnięcia celów ustanowionych w unijnej strategii współpracy w regionie Indo-Pacyfiku; opowiada się za zacieśnioną współpracą z krajami regionu, w szczególności z Japonią, Koreą Południową, Nową Zelandią, Indiami oraz ze Stowarzyszeniem Narodów Azji Południowo-Wschodniej (ASEAN); z zadowoleniem przyjmuje szczyt jubileuszowy UE-ASEAN, który odbył się 14 grudnia 2022 r.; z zadowoleniem przyjmuje zawarcie umowy o wolnym handlu z Nową Zelandią oraz wejście w życie umowy ramowej między UE a Australią;

Środa, 18 stycznia 2023 r.

87. podkreśla ważną rolę, jaką odgrywa Japonia w promowaniu stabilności w regionie, oraz apeluje o silniejsze strategiczne partnerstwo między UE a Japonią w różnorodnych obszarach, w tym w zakresie regionu Indo-Pacyfiku, konektywności, obrony wielostronnego ładu opartego na zasadach, handlu i inwestycji, bezpieczeństwa, transformacji cyfrowej, działań w dziedzinie klimatu, badań naukowych i innowacji, technologii pionierskich oraz analizy/mapowania zasobów; przypomina, że Japonia jest jednym z najbliższych partnerów UE o zbliżonych poglądach, wyznającym wspólne wartości i zasady, takie jak demokracja, praworządność, prawa człowieka, dobre rządy i multilateralizm; zdecydowanie popiera zawarcie umowy o partnerstwie strategicznym między UE a Japonią oraz wzywa pozostałe państwa członkowskie do ratyfikacji umowy; zachęca do podjęcia negocjacji w sprawie umowy o bezpieczeństwie i informacjach między UE a Japonią, aby ułatwić szerzej zakrojoną współpracę w dziedzinie obrony i bezpieczeństwa;

88. zauważa, że ASEAN jest kluczowym partnerem UE; wzywa do dalszego koncentrowania się na kontynencie azjatyckim, ponieważ wiele krajów musi radzić sobie z coraz większą niestabilnością łańcuchów dostaw i systemów rolno-spożywczych oraz z erozją stabilności makroekonomicznej w wyniku nieuzasadnionej, niesprowokowanej i nielegalnej rosyjskiej wojny napastniczej przeciwko Ukrainie, która to wojna nałożyła dodatkowy ciężar na globalny system już osłabiony przez kryzys związany z COVID-19;

89. zdecydowanie potępia bezprawne rządy junty wojskowej w Mjanmie/Birmie i ciągle brutalne represje wobec demokratycznych aspiracji ludności Mjanmy/Birmy w następstwie bezprawnego zamachu stanu, a także wsparcie Rosji i ChRL dla Tatmadaw; potwierdza swoją solidarność z demokratycznymi aspiracjami ludności Mjanmy/Birmy, reprezentowanej przez rząd jedności narodowej, oraz wzywa UE i jej państwa członkowskie do zainicjowania lub, w stosownych przypadkach, zwiększenia zaangażowania i wsparcia dla rządu jedności narodowej, przy jednoczesnym zaostrożeniu środków ograniczających wobec Tatmadaw; wzywa ASEAN, aby wobec niechęci Tatmadaw do osiągnięcia postępów w realizacji pięciopunktowego konsensusu współpracował z rządem jedności narodowej, niezależnym społeczeństwem obywatelskim i społecznością międzynarodową w celu osiągnięcia trwałego, demokratycznego rozwiązania dla Mjanmy/Birmy;

90. podkreśla, że niezbędne jest wzmocnienie strategicznego partnerstwa UE z Indiami w kompleksowy sposób; zwraca uwagę, że stosunki z Indiami nabierają znaczenia i należy je pogłębiać dzięki trwającym negocjacjom handlowym oraz poprzez zwiększanie synergii we współpracy dwustronnej z zainteresowanymi partnerami w Afryce; przypomina o znaczeniu tego partnerstwa dla osiągania celów zrównoważonego rozwoju; zachęca UE i Indie do pełnego wykorzystania partnerstwa na rzecz konektywności zawartego w 2021 r.; z zadowoleniem przyjmuje ściślejsze konsultacje w sprawie bezpieczeństwa i obrony oraz wspólne ćwiczenia morskie z Indiami i innymi krajami w regionie Indo-Pacyfiku; apeluje o odpowiednie uwzględnianie praw człowieka i wartości demokratycznych w relacjach UE z Indiami;

91. wyraża zaniepokojenie stanowiskiem Indii w sprawie rosyjskiej wojny napastniczej przeciwko Ukrainie, ich wstrzymaniem się od głosu podczas głosowań nad rezolucjami ONZ, a w szczególności zapewnianiem wsparcia finansowego dla Kremla nie tylko przez niestosowanie sankcji wobec Rosji, lecz również przez zwiększenie importu i zakup rosyjskiej broni i rosyjskich paliw kopalnych; wyraża nadzieję, że Indie dostosują swoje stanowisko w sprawie rosyjskiej inwazji na Ukrainę do UE, oraz wzywa Radę i wiceprzewodniczącego / wysokiego przedstawiciela do kontynuowania wysiłków dyplomatycznych w tym względzie;

92. potwierdza swoje niezmiennie poparcie dla niepodległości, suwerenności i integralności terytorialnej krajów Partnerstwa Wschodniego w ich uznanych przez społeczność międzynarodową granicach; przyznaje, że rosyjska wojna napastnicza przeciwko Ukrainie ma negatywny wpływ przede wszystkim na kraje Partnerstwa Wschodniego; wzywa instytucje i państwa członkowskie UE do niezwłocznego podjęcia dogłębnej refleksji nad reformą polityki Partnerstwa Wschodniego, aby dostosować ją do przyszłych wyzwań, biorąc pod uwagę pogarszającą się sytuację geopolityczną oraz strategiczne i polityczne znaczenie regionu dla UE i różne wyzwania stojące przed krajami Partnerstwa Wschodniego; zwraca uwagę, że bezpieczeństwo i pokój we wschodnim sąsiedztwie zakładają przestrzeganie prawa międzynarodowego i poszanowanie integralności terytorialnej oraz podstawowych praw i wolności; podkreśla znaczenie wzmocnienia wsparcia politycznego i finansowego oraz obecności Unii w regionie, w ścisłej współpracy z niezależnym społeczeństwem obywatelskim;

93. podkreśla, że Rosja stosuje również agresywną politykę wobec Gruzji i Mołdawii; podkreśla, że Federacja Rosyjska nadal podważa suwerenność i integralność terytorialną Mołdawii, jako że jej oddziały są obecne w regionie Naddniestrza, i potęguje niepokoje polityczne i społeczne, wykorzystując energię jako broń i prowadząc kampanie dezinformacyjne w celu wywarcia presji na rząd Mołdawii i europejską orientację kraju; wzywa Federację Rosyjską do całkowitego

Środa, 18 stycznia 2023 r.

i bezwarunkowego wycofania sił zbrojnych i uzbrojenia z regionu Naddniestrza w sposób uporządkowany, zgodnie z ponawianymi apelami mołdawskich władz; podkreśla, że każda rezolucja w sprawie kwestii Naddniestrza musi szanować suwerenne prawo Mołdawii do wyboru własnego kierunku polityki obronnej i zagranicznej; przyznaje, że Gruzja jako pierwsza doświadczyła rosyjskiej agresji wojskowej na pełną skalę w sierpniu 2008 r., kiedy Rosja próbowała siłą zmienić granice suwerennego kraju w Europie, zajęć regiony stanowiące niepodzielną część Gruzji – Abchazję i Region Cchinwali/Osetię Południową, a także podjąć działania zmierzające do ich faktycznej aneksji, wypędzić setki tysięcy osób z domów w rezultacie czystek etnicznych, a także podzielić społeczeństwo liniami granicznymi okupowanych terytoriów; wzywa UE, by domagała się od Rosji wypełnienia zobowiązań wynikających z porozumienia o zawieszeniu broni z 12 sierpnia 2008 r., w którego wynegocjowaniu pośredniczyła UE; zachęca UE do większego zaangażowania w pokojowe rozwiązywanie konfliktów w regionie Partnerstwa Wschodniego;

94. z zadowoleniem przyjmuje wzmocnioną współpracę Unii z krajami Zakaukazia, w szczególności szybkie przyjęcie unijnej misji obserwacyjnej wzdłuż międzynarodowej granicy Armenii z Azerbejdżanem w celu monitorowania sytuacji w regionie, budowania zaufania i przyczyniania się do przywrócenia pokoju i bezpieczeństwa; podkreśla, jak ważne jest zmniejszenie wpływu Rosji w regionie dzięki rozszerzonej obecności UE; wzywa Radę do zwiększenia liczby oddelegowanych ekspertów i wzmocnienia zdolności misji oraz apeluje o silniejszą obecność w regionie;

95. zdecydowanie potępia ostatnią agresję wojskową Azerbejdżanu 12 września 2022 r. na suwerenne terytorium Armenii, jako że stanowiła ona naruszenie zawieszenia broni i ma poważne konsekwencje dla procesu pokojowego; wyraża również zaniepokojenie domniemanymi zbrodniami wojennymi i nieludzkim traktowaniem przez siły zbrojne Azerbejdżanu armeńskich jeńców wojennych i cywilów; ponownie podkreśla, że należy w pełni szanować integralność terytorialną Armenii, i zwraca uwagę na gotowość UE do aktywniejszego zaangażowania się w rozwiązanie przedłużających się konfliktów w tym regionie; wzywa w związku z tym władze Azerbejdżanu do natychmiastowego wycofania się ze wszystkich części terytorium Armenii oraz uwolnienia jeńców wojennych znajdujących się pod ich kontrolą; zdecydowanie potępia nielegalną blokadę korytarza lacyńskiego przez Azerbejdżan, która stanowi naruszenie oświadczenia trójstronnego z 9 listopada 2020 r., ponieważ grozi celowym wywołaniem kryzysu humanitarnego wśród mieszkańców Górskiego Karabachu; domaga się, aby władze Azerbejdżanu bezzwłocznie przywróciły swobodę przemieszczania się przez korytarz lacyński; przypomina, że tylko środki dyplomatyczne przyniosą sprawiedliwą i trwałą reakcję na konflikt, która będzie korzystna dla ludności Armenii i Azerbejdżanu;

96. wyraża przekonanie, że trwałe pokoju między Armenią a Azerbejdżanem nie można osiągnąć za pomocą działań wojskowych i że konieczne jest kompleksowe polityczne rozwiązanie konfliktu, zgodnie z prawem międzynarodowym, w tym zasadami zapisanymi w Karcie Narodów Zjednoczonych, akcie końcowym z Helsinek Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (OBWE) z 1975 r. oraz podstawowymi zasadami Grupy Mińskiej OBWE z 2009 r. dotyczącymi integralności terytorialnej, samostanowienia i niestosowania siły;

97. popiera inicjatywę przewodniczącego Rady Europejskiej Charlesa Michela dotyczącą organizacji i pośredniczenia w organizacji dwustronnych spotkań między przywódcami Armenii i Azerbejdżanu w Brukseli, a także wspiera prowadzone na miejscu działania Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Regionie Kaukazu Południowego i ds. Kryzysu w Gruzji; uważa, że UE może odegrać rolę bezstronnego mediatora, aby zapobiec dalszej eskalacji i osiągnąć trwałe pokój; wzywa Armenię i Azerbejdżan do zaangażowania się w pełni w opracowywanie kompleksowego traktatu pokojowego; powtarza, że taki traktat musi uwzględniać wszystkie podstawowe przyczyny konfliktu, w tym prawa i bezpieczeństwo ludności armeńskiej mieszkającej w Górskim Karabachu, powrót wysiedleńców i uchodźców pod kontrolą Biura Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców, dialog międzywyznaniowy oraz ochronę i kultywowanie dziedzictwa kulturowego, religijnego i historycznego oraz integralność terytorialną;

98. apeluje o pełne wdrożenie kompleksowej i wzmocnionej umowy o partnerstwie z Armenią oraz podkreśla, że niezbędne jest kontynuowanie negocjacji w sprawie kompleksowej i wzmocnionej umowy o partnerstwie między UE a Azerbejdżanem;

99. podkreśla, że wszelkie pogłębienie stosunków UE z Azerbejdżanem musi pozostać uzależnione od osiągnięcia przez ten kraj znacznych postępów w zakresie poszanowania praw człowieka, praworządności, demokracji i podstawowych wolności;

Środa, 18 stycznia 2023 r.

100. podkreśla znaczenie wolnej, demokratycznej, **suwerennej i dostatniej** Białorusi; ponownie wyraża poparcie dla białoruskiej opozycji demokratycznej, która nadal stawia opór reżimowi nielegalnego przywódcy i współsprawstwu reżimu w rosyjskiej inwazji na Ukrainę pomimo trwających represji; nalega, by wszystkie sankcje stosowane wobec Federacji Rosyjskiej były powielone wobec białoruskiego reżimu, przy czym należy unikać niekorzystnych konsekwencji, w szczególności związanych z wydawaniem wiz, dla ludności białoruskiej; krytykuje dezinformację ze strony reżimu Łukaszenki i Rosji dotyczącą tak zwanych zagrożeń dla białoruskiego terytorium; dostrzega aspiracje większości ludności Białorusi dotyczące życia w wolnym, suwerennym i demokratycznym kraju oraz wzywa Komisję i państwa członkowskie do przeprowadzenia odpowiednich przygotowań, we współpracy z oficjalnymi przedstawicielami opozycji demokratycznej, aby wspomóc przyszłą transformację demokratyczną kraju; potępia próby destabilizacji Europy poprzez sztuczne kryzysy migracyjne; wzywa UE i wszystkich partnerów do zwalczania handlu ludźmi i przemytu ludzi prowadzonego przez reżim Łukaszenki i jego współsprawców oraz do wszczęcia dochodzeń w tych sprawach;

101. zwraca uwagę na niezdecydowanie, a w niektórych przypadkach niechęć państw Azji Środkowej do wspierania rosyjskiej inwazji na Ukrainę, co jest oznaką zmniejszającego się wpływu Rosji w regionie; zauważa coraz większe zaangażowanie Chin i Turcji w regionie, w szczególności w ramach Szanghajskiej Organizacji Współpracy oraz inicjatywy Pasa i Szlaku; apeluje o zwiększone zaangażowanie UE w Azji Środkowej oparte na poszanowaniu praw podstawowych i interesach Unii kierującej się wartościami, w tym za pomocą Global Gateway;

102. wzywa Komisję i ESDZ do zwrócenia szczególnej uwagi na państwa Azji Środkowej w celu utrzymania stabilności i łączności w tym regionie, który znajduje się w delikatnej sytuacji ze względu na położenie geograficzne; uważa, że strategia UE wobec Azji Środkowej wymaga dogłębnego przeglądu w celu odzwierciedlenia istotnych zmian w regionie i wokół niego od czasu jej przyjęcia w 2019 r., takich jak między innymi wpływ rosyjskiej nielegalnej wojny napastniczej przeciwko Ukrainie na konkurencję geopolityczną i gospodarki państw w regionie, wycofanie się USA z Afganistanu i brutalne przejęcie władzy w tym kraju przez talibów, zmiana władzy w Kazachstanie i Turkmenistanie, gwałtowny konflikt między Tadżykistanem a Kirgistanem oraz rosnąca rola regionalna ChRL; uważa, że Azja Środkowa jest regionem o strategicznym znaczeniu dla UE pod względem bezpieczeństwa, łączności, dywersyfikacji dostaw energii, rozwiązywania konfliktów i obrony wielostronnego międzynarodowego porządku opartego na zasadach;

103. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że niesprowokowana rosyjska inwazja na Ukrainę skłoniła UE do zmiany priorytetów unijnej polityki rozszerzenia; podkreśla, że choć rozszerzenie i pogłębienie Unii muszą iść ze sobą w parze, konieczność przeprowadzenia wewnętrznej reformy UE nie powinna stanowić pretekstu dla spowolnienia procesu akcesyjnego opartego na osiągnięciach; z zadowoleniem odnosi się do przyznania Ukrainie, Mołdawii oraz Bośni i Hercegowinie statusu kraju kandydującego oraz wzywa do przyznania tego statusu Gruzji, pod warunkiem uwzględnienia priorytetów określonych w opinii Komisji; zachęca Radę i Komisję do jak najszybszego rozpoczęcia negocjacji akcesyjnych z nowymi krajami kandydującymi po spełnieniu szczegółowych warunków określonych przez Komisję; z zadowoleniem przyjmuje wniosek Republiki Kosowa o członkostwo w UE; podkreśla, że choć rozszerzenie okazało się najskuteczniejszym narzędziem polityki zagranicznej Unii, jako że zwiększa obszar, na którym europejskie wartości i zasady wywierają istotny wpływ, jego wdrażanie należy poddać ponownej ocenie, aby umożliwić przyspieszoną integrację krajów przystępujących, które wykazują strategiczne ukierunkowanie na UE i niezachwiane zobowiązanie na rzecz reform związanych z UE, konsolidacji demokracji i dostosowania polityki zagranicznej, w tym przez ich stopniowe włączanie do określonych polityk i inicjatyw Unii;

104. podkreśla, że niezbędne jest wystarczające i stałe wspieranie bezpieczeństwa energetycznego krajów przystępujących do UE, ze szczególnym naciskiem na kraje silnie narażone na manipulowanie dostawami przez Rosję, oraz że trzeba zawrzeć porozumienia dotyczące bezpieczeństwa z krajami przystępującymi zagrożonymi rosyjską agresją;

105. apeluje o aktywniejszą i skuteczniejszą strategię komunikacyjną oraz większe starania o promowanie roli rozszerzenia i płynących zeń korzyści, o promowanie ścisłego partnerstwa między UE a krajami Bałkanów Zachodnich, a także o wspieranie finansowanych przez UE projektów, reform i misji WPBiO;

106. podkreśla, że bezkarność po inwazji na Gruzję w 2008 r. jest jednym z czynników, które umożliwiły rosyjską agresję wojskową wobec Ukrainy; jest zdania, że zwycięstwo Ukrainy nie tylko przyniesie wolność w okupowanych regionach Ukrainy, w tym w Donbasie i na Krymie, ale także w Białorusi i będzie miało decydujące znaczenie dla przywrócenia integralności terytorialnej Gruzji i Mołdawii;

Środa, 18 stycznia 2023 r.

107. wzywa ESDZ do przygotowania szczegółowego sprawozdania na temat naruszeń porozumienia o zawieszeniu broni z 12 sierpnia 2008 r., biorąc pod uwagę fakt, że UE ponosi w tym względzie szczególną odpowiedzialność, ponieważ uczestniczyła w negocjowaniu tego porozumienia w charakterze mediatora; wzywa ESDZ do zidentyfikowania i zakomunikowania postanowień, które nadal nie zostały wdrożone przez Federację Rosyjską, oraz do przedłożenia zaleceń, które mogłyby skłonić Federację Rosyjską do ich wdrożenia, w szczególności do wycofania wojsk z okupowanych terytoriów w Gruzji oraz umożliwienia ustanowienia tam międzynarodowych mechanizmów bezpieczeństwa i zapewnienia UE nieograniczonego dostępu do całego terytorium Gruzji zgodnie z jej mandatem;

108. potwierdza, że przyszłość ludności Ukrainy, Mołdawii i Gruzji oraz Bałkanów Zachodnich jest ściśle związana z UE; potwierdza swoje zaangażowanie na rzecz rozszerzenia, dla którego nie ma alternatywy i które – bardziej niż kiedykolwiek – jest geostrategiczną inwestycją w stabilną, silną i zjednoczoną UE; jest głęboko przekonany, że perspektywa pełnego członkostwa w UE dla krajów, które chcą zostać członkami Unii, leży w jej własnym interesie politycznym i gospodarczym oraz w interesie jej bezpieczeństwa; wzywa Gruzję do rzeczywistej realizacji priorytetów określonych przez Komisję i zatwierdzonych przez Radę Europejską w jej konkluzjach z 23 i 24 czerwca 2022 r.;

109. z zadowoleniem przyjmuje ogłoszone przez Komisję środki dotyczące wzmocnienia Ukrainy, takie jak dostęp do naszego rynku wewnętrznego i zniesienie opłat roamingowych; uważa, że takie same środki zostaną rozszerzone na Republikę Mołdawii i Gruzję, które również potrzebują silnego sygnału poparcia ze strony UE i konkretnych działań w kierunku integracji z UE, biorąc pod uwagę mocne siły destabilizujące zagrażające demokracji tych krajów;

110. ponownie podkreśla zaangażowanie UE na rzecz suwerenności, integralności terytorialnej i niezależności politycznej Ukrainy, Republiki Mołdawii i Gruzji w granicach uznanych przez społeczność międzynarodową, a także wspiera ich wysiłki na rzecz pełnego egzekwowania tych zasad; podkreśla znaczenie jedności i solidarności państw członkowskich w tym względzie;

111. wzywa Komisję do ścisłego monitorowania rosyjskich działań destabilizujących w Republice Mołdawii oraz do zapewniania koniecznego wsparcia mołdawskim władzom i społeczeństwu obywatelskiemu w reagowaniu na pojawiające się zagrożenia;

112. podkreśla, że trzeba zreformować politykę zagraniczną i bezpieczeństwa UE i ukierunkować ją na zapobieganie kryzysom, współpracę w dziedzinie bezpieczeństwa regionalnego, globalne działania na rzecz klimatu i środowiska, wzmocnienie zarówno politycznych, jak i społecznych praw człowieka oraz zapewnienie realizacji celów Agendy ONZ na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030;

113. ponownie wyraża silne poparcie dla europejskiej przyszłości i członkostwa w UE wszystkich krajów Bałkanów Zachodnich jako pełnoprawnych członków rodziny unijnej; wzywa państwa członkowskie, by odnowiły swoje zobowiązanie do rozszerzenia poprzez wywiązanie się z zobowiązań UE wobec krajów Bałkanów Zachodnich, w szczególności poprzez natychmiastowe zniesienie obowiązku wizowego dla obywateli Kosowa; z zadowoleniem przyjmuje przyznanie Bośni i Hercegowinie statusu kraju kandydującego; podkreśla, jak ważna jest integracja europejska tych państw partnerskich dla stabilności i bezpieczeństwa kontynentu europejskiego jako całości;

114. zwraca uwagę, że UE musi zwiększyć wiarygodność procesu rozszerzenia przez zagwarantowanie, że opiera się on na osiągnięciach, w tym przez utrzymanie centralnej roli przyznawanej demokracji, prawom podstawowym i praworządności, jak określono w rozdziałach 23 i 24 dorobku UE w ramach zmienionej metodyki rozszerzenia, przy czym należy unikać upolitycznienia procesu rozszerzenia przez spory dwustronne; podkreśla, że postępy na drodze do UE powinny zależeć od trwałych i nieodwracalnych postępów poczynionych dzięki niezbędnym reformom związanym z UE, w szczególności w dziedzinie praworządności;

115. z zadowoleniem przyjmuje rozpoczęcie negocjacji akcesyjnych z Albanią i Macedonią Północną i wzywa wszystkie odpowiednie strony do podjęcia koniecznych kroków, aby umożliwić szybkie postępy tych krajów; krytykuje wrogi wpływ wywierany przez podmioty regionalne oraz rosyjskie i inne zagraniczne ingerencje w krajach Bałkanów Zachodnich;

116. podkreśla, że ważne jest pełne dostosowanie krajów Bałkanów Zachodnich do unijnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, w szczególności polityki sankcji wobec państw trzecich; ubolewa nad utrzymującym się niskim poziomem dostosowania Serbii do WPZiB, zwłaszcza w odniesieniu do wojny napastniczej Federacji Rosyjskiej przeciwko Ukrainie; powtarza swoje stanowisko, zgodnie z którym kolejne rozdziały negocjacyjne powinny zostać otwarte dopiero wówczas, gdy Serbia wzmocni swoje zobowiązanie na rzecz reform w obszarze demokracji i praworządności oraz wykaże pełne dostosowanie do WPZiB; przypomina, że Serbia, jako państwo dążące do integracji europejskiej, musi przestrzegać wspólnych wartości i praw UE;

Środa, 18 stycznia 2023 r.

117. podkreśla pilną potrzebę zintensyfikowania prowadzonego przez UE dialogu Prisztina–Belgrad w celu normalizacji stosunków dwustronnych w oparciu o zasadę wzajemnego uznawania; potępia ciągły schemat działań eskalacyjnych podejmowanych przez Serbię i podmioty wspierane przez Serbię, w tym poprzez bezprawne blokady, brutalne ataki i groźbę działań wojskowych, których celem jest wymuszenie ustępstw i osłabienie Republiki Kosowa; przypomina swoje stanowisko, zgodnie z którym niepodległość Republiki Kosowa jest nieodwracalna, i ponawia apel do pięciu państw członkowskich, które jeszcze tego nie uczyniły, o bezzwłoczne uznanie niepodległości Kosowa;

118. z zadowoleniem przyjmuje decyzję Rady Europejskiej z dnia 15 grudnia 2022 r. o przyznaniu Bośni i Hercegowinie statusu kraju kandydującego pod warunkiem podjęcia szeregu kroków w celu zwiększenia gotowości kraju do negocjacji akcesyjnych; wzywa podmioty polityczne w tym kraju do wykazania się zaangażowaniem i podjęcia istotnych kroków na rzecz członkostwa w UE poprzez poczynienie postępów w realizacji ośmiu kroków określonych w zaleceniu Komisji, poprzez znaczne postępy w realizacji 14 kluczowych priorytetów i wdrożenie istotnego zestawu reform, w tym reform ordynacji wyborczej zgodnie z decyzjami sądów krajowych i międzynarodowych, w celu zapewnienia równości i niedyskryminacji wszystkim obywatelom i narodom składowych, jak to zapisano w konstytucji tego kraju, oraz przy pełnym poszanowaniu wyroku Europejskiego Trybunału Praw Człowieka w sprawie *Sejdić i Finci przeciwko Bośni i Hercegowinie* z dnia 22 grudnia 2009 r.; wzywa Komisję i ESDZ, aby pomogły Bośni i Hercegowinie w szybkim wdrażaniu kluczowych priorytetów oraz w zapobieganiu regresowi do nacjonalistycznej polityki z przeszłości; przypomina, że niezbędne jest zapewnienie pełnego poszanowania praw każdego obywatela, niezależnie od przynależności etnicznej, politycznej i religijnej, zgodnie z orzeczeniami ETPC, decyzjami trybunału konstytucyjnego i zaleceniami Komisji Weneckiej;

119. potępia obecną retorykę i działalność secesjonistyczną w Bośni i Hercegowinie, w tym świętowanie przez państwo bośniackie i podmioty z państw trzecich świąt narodowych uznanych za niekonstytucyjne przez Trybunał Konstytucyjny Bośni i Hercegowiny; ponawia swój apel o przyjęcie ukierunkowanych sankcji wobec podmiotów destabilizujących w Bośni i Hercegowinie, w tym wobec podmiotów zagrażających jej suwerenności i integralności terytorialnej, zwłaszcza wobec Milorada Dodika, a także innych wysokich rangą urzędników Republiki Serbskiej i urzędników z państw trzecich zapewniających polityczne i materialne wsparcie dla secesjonistycznej polityki; wzywa wszystkie państwa członkowskie do zadbania o to, by takie sankcje mogły zostać przyjęte przez Radę;

120. wyraża uznanie dla pracy operacji sił Unii Europejskiej (EUFOR) Althea i z zadowoleniem przyjmuje przedłużenie jej mandatu na okres po listopadzie 2022 r.; przypomina, że misja ta nadal jest bardzo ważna dla bezpieczeństwa i stabilności Bośni i Hercegowiny, oraz apeluje do UE i jej partnerów międzynarodowych o wzmocnienie jej zdolności;

121. odnotowuje, że w Strategicznym Kompasie Rada uznała, że bezpieczeństwo i stabilność na Bałkanach Zachodnich nadal nie są czymś trwałym oraz że istnieje ryzyko wystąpienia potencjalnych skutków zewnętrznych obecnego pogorszenia się sytuacji w zakresie bezpieczeństwa w Europie; przypomina, że w Strategicznym Kompasie wezwano do wsparcia suwerenności, jedności i integralności terytorialnej Bośni i Hercegowiny;

122. wyraża zaniepokojenie terminem, treścią i sposobem wprowadzenia zmian w prawie wyborczym Bośni i Hercegowiny oraz w konstytucji Federacji Bośni i Hercegowiny, które to zmiany zaproponował w dniu wyborów wysoki przedstawiciel w Bośni i Hercegowinie i które grożą podważeniem legitymacji demokratycznej i ugruntowaniem nacjonalizmu etnicznego;

123. podkreśla, że kraje kandydujące i potencjalnie kandydujące z Bałkanów Zachodnich muszą dostosować swoją politykę do WPZiB UE, oraz wzywa Komisję i państwa członkowskie do stosowania WPZiB jako narzędzia pogłębiania współpracy z krajami Bałkanów Zachodnich; podkreśla, że kraje pragnące przystąpić do UE muszą w pełni dostosować się do podstawowych wartości i wspólnej polityki w świetle nielegalnej rosyjskiej wojny napastniczej; podkreśla, że prawa człowieka i godność ludzka nie podlegają negocjacji, w związku z czym kraje kandydujące muszą włączyć do wszystkich sektorów i polityk prawa osób z niepełnosprawnościami, społeczności LGBTI+, kobiet i dziewcząt oraz innych słabszych grup; wzywa do ściślejszej współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony między UE a krajami kandydującymi i potencjalnymi krajami kandydującymi;

124. nadal wyraża głębokie zaniepokojenie informacjami, zgodnie z którymi komisarz do spraw sąsiedztwa i rozszerzenia celowo dąży do obchodzenia i podważania centralnego charakteru reform demokratycznych i w zakresie praworządności w krajach przystępujących do UE; wzywa Komisję do wszczęcia niezależnego i bezstronnego dochodzenia w celu stwierdzenia, czy zachowanie komisarza do spraw sąsiedztwa i rozszerzenia oraz wdrażana przez niego polityka stanowią naruszenie Kodeksu postępowania członków Komisji i obowiązków komisarza na podstawie traktatów;

Środa, 18 stycznia 2023 r.

125. odnotowuje sprawozdanie w sprawie Turcji za 2022 r. przedstawiony przez Komisję 12 października 2022 r.; wyraża głębokie zaniepokojenie w związku z tym, że rząd Turcji nie odwrócił negatywnego trendu w zakresie osłabiania demokracji, praworządności, praw podstawowych i niezależności sądownictwa, a także w związku z tym, że polityka zagraniczna Turcji jest nadal sprzeczna z unijnymi priorytetami w ramach WPZiB, a dostosowanie w okresie sprawozdawczym było zaledwie na poziomie 7%; powtarza swoje stanowisko z 18 maja 2022 r., zgodnie z którym nie może przewidywać wznowienia negocjacji akcesyjnych z Turcją; pozostaje jednak zaangażowany w demokratyczny i polityczny dialog z Turcją, zwłaszcza z jej społeczeństwem obywatelskim;

126. ubolewa, że Turcja nadal nie ratyfikowała wniosków Szwecji i Finlandii o przystąpienie do NATO;

127. powtarza uznanie dla potępienia przez Turcję nieuzasadnionej rosyjskiej inwazji i agresji wojskowej na Ukrainę oraz dla jej roli jako pośrednika między Ukrainą a Rosją, w tym jej kluczowego wkładu w osiągnięcie ważnego porozumienia w sprawie eksportu ukraińskiego zboża; wyraża jednak poważne zaniepokojenie dalszym brakiem dostosowania się do sankcji UE wobec Rosji, w szczególności w odniesieniu do swobodnego przepływu towarów w ramach istniejącej unii celnej i w kontekście niedawnego pogłębienia stosunków handlowych i finansowych z Rosją; podkreśla, że geopolityczna rola Turcji nie przekreśla poważnych uchybień w kwestiach związanych z prawami człowieka w tym kraju, pozostających główną przeszkodą w postępach w stosunkach UE–Turcja;

128. ponawia swój wcześniejszy apel do UE o pilne określenie ogólnej strategii dotyczącej jej krótko-, średnio- i długoterminowych stosunków z Turcją, łączącej wszystkie aspekty i strategie polityczne, w celu wspierania bardziej stabilnego, wiarygodnego i przewidywalnego partnerstwa, biorąc pod uwagę fakt, że Turcja odgrywa kluczową rolę w regionie, oraz zważywszy na ciągle destabilizujące działania tego kraju na Bałkanach Zachodnich, we wschodniej części basenu Morza Śródziemnego, na Bliskim Wschodzie i na Zakaukaziu oraz na jego ciągły regres demokratyczny; ubolewa nad niedawną groźną retoryką rządu tureckiego dotyczącą Grecji, państwa członkowskiego i sojusznika w NATO; wzywa wszystkie zaangażowane strony do ograniczenia napięć i promowania wznowienia dialogu dyplomatycznego, aby znaleźć trwałe rozwiązania dla sporów w regionie;

129. ubolewa, że po ponad 25 latach od wdrożenia procesu barcelońskiego wciąż nie zakończono budowy wspólnej przestrzeni dobrobytu, stabilności i wolności z krajami śródziemnomorskimi południowego sąsiedztwa; wzywa Komisję do wspierania krajów południowego sąsiedztwa w odbudowie po pandemii COVID-19 oraz do złagodzenia odczuwanych przez te kraje negatywnych skutków pandemii, a także szoków podaźowych i wzrostu cen wynikających z rosyjskiej wojny napastniczej przeciwko Ukrainie, w szczególności w obszarze bezpieczeństwa żywnościowego i nawozów; z zadowoleniem przyjmuje wspierane przez ONZ Porozumienie w sprawie eksportu zboża przez Morze Czarne; wzywa Rosję do położenia kresu ponownemu wykorzystywaniu wywozu żywności jako broni, co w nieodpowiedzialny sposób grozi spowodowaniem braku bezpieczeństwa żywnościowego w Afryce, Azji i na Bliskim Wschodzie, a także do pełnego stosowania się do warunków porozumienia; wzywa do wzmocnienia partnerstw energetycznych z odpowiednimi krajami w regionie, z pełnym uwzględnieniem potrzeby dywersyfikacji zarówno dostawców energii, jak i zasobów, a jednocześnie do wspierania krajów partnerskich w ich transformacji ekologicznej i cyfrowej; wzywa do propagowania bezpiecznego, sprawiedliwego i równego dostępu do szczepionek na całym świecie, w tym w drodze tymczasowego zniesienia odpowiednich uprawnień wynikających z patentu;

130. wzywa Komisję do pełnego wdrożenia inicjatyw opisanych we wspólnym komunikacie Komisji i wiceprzewodniczącego / wysokiego przedstawiciela z 9 lutego 2021 r. w sprawie odnowionego partnerstwa z południowym sąsiedztwem oraz przyjętych w zaleceniu Parlamentu w sprawie odnowionego partnerstwa z południowym sąsiedztwem;

131. podkreśla, że brak stabilności i bezpieczeństwa w europejskim południowym sąsiedztwie pozostaje ciągłym wyzwaniem; wzywa UE i jej państwa członkowskie do zacieśnienia współpracy z krajami partnerskimi w południowym sąsiedztwie, aby ograniczyć konsekwencje handlu ludźmi oraz przemytu nielegalnej broni i dóbr kultury, a także aby zapobiegać brutalnemu ekstremizmowi w celu zachowania bezpieczeństwa i stabilności w południowym sąsiedztwie;

132. podkreśla, że niestabilność w Libii ma konsekwencje nie tylko dla krajów sąsiadujących, ale również dla Europy; podkreśla, że brak funkcjonującego państwa, podziały między frakcjami i rozprzestrzenianie się ugrupowań zbrojnych stanowią podatny grunt dla handlarzy narkotykami, bronią i ludźmi;

Środa, 18 stycznia 2023 r.

133. potępia ciągle zagrożenie ze strony Rosji na forum Rady Bezpieczeństwa ONZ związane z przedłużeniem ostatniego korytarza pomocy humanitarnej w Syrii, Bab al-Hawa, co naraża na niebezpieczeństwo ponad cztery miliony osób uzależnionych od pomocy humanitarnej, by zaspokoić podstawowe potrzeby w zakresie żywności, leków i innych niezbędnych dostaw;

134. jest zaniepokojony trudną sytuacją gospodarczą i humanitarną w Afganistanie po brutalnym przejściu władzy przez talibów, ze szczególnie niekorzystnymi skutkami dla kobiet i dziewcząt, mniejszości etnicznych i religijnych, obrońców praw człowieka, przedstawicieli niezależnych mediów oraz osób pomagających UE i jej państwom członkowskim; wyraża głębokie zaniepokojenie niestabilnością regionalną spowodowaną przejściem władzy przez talibów, a w szczególności dążeniem talibów do rozszerzenia ich wpływu na kraje sąsiadujące poprzez budowanie i wzmacnianie sieci terrorystycznych w całym regionie; zauważa, że Pakistan jest pod tym względem szczególnie podatny na zagrożenia;

135. wzywa Komisję i wiceprzewodniczącego / wysokiego przedstawiciela do zapewnienia pełnej i terminowej ewakuacji wszystkich członków personelu specjalnego przedstawiciela UE w Afganistanie i misji policyjnej Unii Europejskiej w Afganistanie, innych osób wymagających szczególnego traktowania oraz pozostających na ich utrzymaniu małżonków, dzieci, rodziców i niezamężnych sióstr, zgodnie z decyzją Rady (WPZiB) 2022/151 (?);

136. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zapewnienia dodatkowego finansowania pomocy humanitarnej dla ludności Afganistanu; powtarza, że nie uznaje reżimu talibskiego; popiera pięć kluczowych wyznaczników przyjętych przez Radę 21 września 2021 r. i stanowiących wytyczne dla przyszłych kontaktów z talibami, ale uważa, że potrzebne są większe starania o określenie długoterminowej strategii w celu zajęcia się obecną sytuacją kryzysową w zakresie praw człowieka i apartheidem płciowym w Afganistanie; wzywa UE do zwiększenia wsparcia dla zapewnienia sprawiedliwości dla ofiar okrutnych przestępstw popełnionych w Afganistanie, w tym kobiet i dziewcząt, mniejszości etnicznych i osób LGBTIQ+, oraz do zapewnienia wszelkiej niezbędnej pomocy w niedawno wznowionym dochodzeniu Międzynarodowego Trybunału Karnego w sprawie zbrodni przeciwko ludzkości i zbrodni wojennych w Afganistanie; zdecydowanie potępia decyzje talibów o zakazie udziału kobiet i dziewcząt w szkolnictwie średnim i wyższym oraz o zakazie zatrudniania kobiet w organizacjach pozarządowych, co może mieć katastrofalne skutki humanitarne; wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby wraz z ONZ, społeczeństwem obywatelskim i partnerami międzynarodowymi zwiększyły naciski na talibów, aby niezwłocznie cofnęły te decyzje;

137. potępia brutalne stłumienie przez Iran, w tym Korpus Strażników Rewolucji Islamskiej (IRGC), demonstracji po śmierci Mahsy Amini w następstwie jej brutalnego aresztowania, znęcania się nad nią i jej złego traktowania przez irańską policję obyczajową; wzywa UE i jej państwa członkowskie do umieszczenia IRGC na unijnej liście osób, grup i podmiotów zaangażowanych w akty terrorystyczne (unijna lista terrorystów) ze względu na prowadzoną działalność terrorystyczną, stosowanie represji wobec demonstrantów i dostawy dronów do Rosji; ponawia swoje poparcie dla pokojowego ruchu protestacyjnego w całym kraju, sprzeciwiającego się zabójstwu Mahsy Amini, systemowemu i rosnącemu uciskowi kobiet oraz poważnym i masowym naruszeniom praw człowieka i podstawowych wolności; jest zbulwersowany niepoahamowanym i nieproporcjonalnym użyciem siły przez irańską policję i siły bezpieczeństwa wobec pokojowo nastawionych protestujących; w najostrzejszych słowach potępia egzekucję pokojowych demonstrantów przez Republikę Islamską; uważa, że rażące lekceważenie przez irański reżim godności ludzkiej i demokratycznych aspiracji jego obywateli, a także poparcie dla Federacji Rosyjskiej wymaga dalszej zmiany stanowiska UE wobec Iranu; wzywa władze Republiki Islamskiej do niezwłocznego uchylecia wszystkich wyroków śmierci wydanych w kontekście trwających protestów oraz do natychmiastowego wprowadzenia moratorium na wykonywanie kary śmierci z myślą o jej pełnym zniesieniu; apeluje o zdecydowaną odpowiedź UE na zaangażowanie Iranu w rosyjską wojnę napastniczą przeciwko Ukrainie;

138. zdecydowanie popiera aspiracje Irańczyków, którzy chcą żyć w wolnym, stabilnym, sprzyjającym włączeniu społecznemu i demokratycznym kraju, szanującym swoje krajowe i międzynarodowe zobowiązania w dziedzinie praw człowieka i podstawowych wolności; z zadowoleniem przyjmuje w tym względzie środki ograniczające nakładane na Irańczyków i irańskie podmioty, w tym tak zwaną policję obyczajową, za ich rolę w tłumieniu trwających obecnie protestów w Iranie kierowanych przez kobiety domagające się równych praw oraz położenia kresu systematycznej dyskryminacji kobiet i ogólnym naruszeniom praw człowieka w Islamskiej Republice Iranu; z zadowoleniem przyjmuje

(?) Decyzja Rady (WPZiB) 2022/151 z dnia 3 lutego 2022 r. w sprawie działań Unii Europejskiej wspierających ewakuację z Afganistanu niektórych osób znajdujących się w szczególnie trudnym położeniu (Dz.U. L 25 z 4.2.2022, s. 11).

Środa, 18 stycznia 2023 r.

rezolucję Rady Praw Człowieka ONZ nr S35/1 z 24 listopada 2022 r. w sprawie ustanowienia niezależnej międzynarodowej misji informacyjnej w Islamskiej Republice Iranu i wzywa UE do pełnego wsparcia przygotowań do tej misji i jej realizacji; wzywa ESDZ, Komisję i państwa członkowskie do dalszego poruszania kwestii praw człowieka we wszystkich kontaktach z Iranem;

139. ponownie podkreśla, że nie należy znosić sankcji wobec kierownictwa IRGC, i wzywa do wprowadzenia dodatkowych środków ograniczających wobec IRGC; wzywa Radę do umieszczenia IRGC i jej sił pomocniczych, w tym paramilitarnych bojówek Basij i Quds, na unijnej liście terrorystów;

140. zauważa, że nieprolifercja stanowi podstawę stabilizacji na Bliskim Wschodzie i w regionie Zatoki Perskiej; wzywa do kontynuowania wysiłków dyplomatycznych w celu dopilnowania, by Iran nie wytwarzał broni jądrowej; jest jednak zdania, że we wszelkich dalszych negocjacjach w sprawie Wspólnego kompleksowego planu działania (JCPOA) nie można pomijać innych szkodliwych strategii politycznych, projektów i programów wojskowych Iranu;

141. powtarza, że niezbędne jest wsparcie porozumienia w sprawie JCPOA, a także trwających negocjacji dotyczących jego wdrażania;

142. jest zdania, że UE powinna wzmocnić zdolności grupy zadaniowej StratCom ds. Południa z myślą o dalszym rozwoju konkretnej strategii zwalczania dezinformacji w krajach południowego sąsiedztwa, w tym w Islamskiej Republice Iranu, aby przeciwdziałać fałszywym informacjom i propagandzie i tym samym wzmocnić demokrację i stabilność;

143. z zadowoleniem przyjmuje zamiar zacieśnienia stosunków UE z państwami Zatoki Perskiej, podkreślony we wspólnym komunikacie do Parlamentu Europejskiego i Rady z 18 maja 2022 r. w sprawie partnerstwa strategicznego z Zatoką Perską; zauważa, że we wspólnym interesie leży bardziej strategiczna współpraca z partnerami z Zatoki Perskiej, w szczególności w odniesieniu do promowania bezpieczeństwa regionalnego, współpracy oraz działań w dziedzinie klimatu i praw człowieka jako kluczowych celów strategicznych; wzywa UE i państwa członkowskie, by nadal kładły nacisk na poszanowanie praw człowieka i równości płci, a także stopniowe określanie wspólnych wartości, w szczególności z myślą o przeciwdziałaniu rosyjskiej wojnie napastniczej przeciwko Ukrainie i jej skutkom; zdecydowanie potępia decyzję OPEC+, podjętą zwłaszcza za namową Arabii Saudyjskiej, dotyczącą ograniczenia produkcji ropy naftowej, ponieważ zwiększy to inflację na świecie i podważy międzynarodowe wysiłki w zakresie przeciwdziałania rosyjskiej wojnie napastniczej przeciwko Ukrainie; odnotowuje fakt, że Zjednoczone Emiraty Arabskie zostały dodane do wykazu jurysdykcji objętych zwiększonym monitorowaniem przez Grupę Specjalną ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy ze względu na ich strategiczne niedociągnięcia w zapobieganiu praniu pieniędzy; wyraża zaniepokojenie, że kraj ten stał się bezpiecznym schronieniem dla rosyjskich oligarchów objętych sankcjami UE; podkreśla, że prawdziwe partnerstwo strategiczne z Zatoką Perską wy wymaga dialogu i współpracy w dziedzinie praw człowieka oraz dostosowania pod względem sprzeciwu wobec rosyjskiej agresji na Ukrainę;

144. ponawia swoje poparcie dla porozumień abrahamowych, które doprowadziły do znormalizowania stosunków dyplomatycznych między Zjednoczonymi Emiratami Arabskimi a Bahrajnem, a później do zawarcia przez Maroko i Sudan umowy o normalizacji stosunków z Izraelem;

145. wskazuje, że w sprawie konfliktu izraelsko-palestyńskiego UE pozostaje zgodna w swej determinacji do wypracowania rozwiązania dwupaństwowego – w oparciu o parametry określone w konkluzjach Rady z lipca 2014 r. – które umożliwi Państwu Izrael pokojowe współistnienie, w poczuciu bezpieczeństwa i na zasadzie wzajemnego uznawania, z niezależnym, demokratycznym, sąsiadującym z nim, suwerennym i zdolnym do funkcjonowania państwem palestyńskim, z Jerozolimą jako przyszłą stolicą obu państw; przypomina, że osiedla na okupowanych terytoriach palestyńskich są nielegalne na mocy prawa międzynarodowego; wzywa nowy rząd Izraela, by aktywnie i w wiarygodny sposób wykazał zaangażowanie na rzecz rozwiązania dwupaństwowego, które pozostaje zarówno kluczowym celem polityki UE w zakresie procesu pokojowego na Bliskim Wschodzie, jak i kluczowym elementem partnerstwa UE-Izrael;

146. odnotowuje wznowienie w 2022 r. prac Rady Stowarzyszenia UE–Izrael; zauważa, że celem Rady Stowarzyszenia jest nie tylko wzmocnienie partnerstwa UE–Izrael, ale także działanie jako forum dialogu w kwestiach związanych z konfliktem izraelsko-palestyńskim oraz umożliwienie wznowienia procesu pokojowego na Bliskim Wschodzie; przypomina i popiera stanowisko UE przedstawione i jednomyślnie zatwierdzone przez Radę w ramach przygotowań do 12. posiedzenia Rady Stowarzyszenia, które odbyło się w Brukseli 3 października 2022 r.; wspiera starania wysokiego

Środa, 18 stycznia 2023 r.

przedstawiciela o zjednoczenie przywódców arabskich i poczynienie postępów w dążeniu do ogólnego pokoju w regionie, aby położyć kres konfliktowi izraelsko-palestyńskiemu oraz zapewnić istotną współpracę w zakresie bezpieczeństwa i handlu oraz współpracę w innych kwestiach w regionie;

147. ponownie zaznacza, że wszystkie podręczniki i materiały szkolne finansowane z funduszy Unii muszą być zgodne z normami UNESCO dotyczącymi pokoju, tolerancji, współistnienia i niestosowania przemocy;

148. z zadowoleniem przyjmuje przyjęcie wieloletniego wkładu Unii dla Agencji Narodów Zjednoczonych do spraw Pomocy Uchodźcom Palestyńskim na Bliskim Wschodzie (UNRWA), ponieważ zapewnia to przewidywalne wsparcie dla uchodźców palestyńskich zgodnie ze wspólną deklaracją UE-UNRWA na lata 2021–2024; z zadowoleniem przyjmuje przeznaczenie przez Unię dodatkowego wkładu na rzecz Agencji w ramach Instrumentu na rzecz Żywności i Zwiększania Odporności w celu rozwiązania problemu braku bezpieczeństwa żywnościowego; podkreśla, że UNRWA nadal przyczynia się do zapewniania stabilności i pokoju w regionie;

149. uważa Izrael za ważnego partnera UE; wyraża uznanie dla Izraela i Libanu w związku z porozumieniem w sprawie wyznaczenia ich granic morskich;

150. z całą mocą potępia rosyjską wojnę napastniczą przeciwko Ukrainie, a także wspomagającą rolę reżimu Łukaszenki na Białorusi; wzywa przywódców Rosji do natychmiastowego zakończenia wojny i bezwarunkowego wycofania się z całego uznanego przez społeczność międzynarodową terytorium Ukrainy i z wszelkich innych krajów, w szczególności z Gruzji i Republiki Mołdawii, których terytorium lub części terytorium zajmuje niezgodnie z prawem; wzywa Rosję do zagwarantowania swobodnego przepływu zbóż i innych surowców na całym świecie; wzywa Radę, by uznała Rosję za państwo sponsorujące terroryzm i stosujące środki terroru; wzywa społeczność międzynarodową do wspierania wszystkich zgodnych z prawem procesów międzynarodowych i krajowych, w tym w ramach zasady jurysdykcji uniwersalnej, w celu prowadzenia dochodzeń w sprawie zbrodni przeciwko ludzkości i zbrodni wojennych, aby pociągnąć do odpowiedzialności przed sądem wszystkie osoby odpowiedzialne za niezliczone zbrodnie wojenne i naruszenia praw człowieka, w tym masowe gwałty i przymusową deportację Ukraińców; potwierdza, że Rosja będzie musiała zrekompensować wszystkie szkody i zniszczenia, które spowodowała w Ukrainie; zwraca uwagę, że wielu obywateli Rosji opuszcza Rosję, aby uniknąć poboru; apeluje o pociągnięcie do odpowiedzialności i objęcie indywidualnymi sankcjami wszystkich osób, które dobrowolnie pomagały Rosji w jakikolwiek sposób w prowadzeniu tej wojny lub w organizacji nielegalnych referendów;

151. z zadowoleniem przyjmuje zawieszenie umowy o ułatwieniach wizowych między Unią Europejską a Rosją; wzywa państwa członkowskie, aby w pełni stosowały wytyczne Komisji dotyczące ogólnego wydawania wiz wnioskodawcom z Rosji oraz kontroli obywateli rosyjskich na granicach zewnętrznych UE, przy pełnym poszanowaniu prawa UE i prawa międzynarodowego, a także dopilnowały, by wszystkie wnioski o azyl, składane m.in. przez dysydentów, dezertersów, mężczyzn unikających poboru i aktywistów, były rozpatrywane indywidualnie, z uwzględnieniem obaw przyjmujących państw członkowskich o bezpieczeństwo i zgodnie z dorobkiem prawnym UE w dziedzinie azylu; wzywa Radę i Komisję, by ściśle monitorowały sytuację dotyczącą wiz rosyjskich;

152. z zadowoleniem przyjmuje przyjęcie najnowszego pakietu sankcji przeciwko Rosji; wzywa jednak Radę do rozszerzenia listy osób bezpośrednio objętych sankcjami UE, z uwzględnieniem listy 6 000 osób przedstawionej przez Fundację Antykorupcyjną Aleksieja Nawalnego;

153. wyraża silne przekonanie, że tylko ostateczne zwycięstwo Ukrainy nad Rosją obroni porządek światowy i odstraszy inne agresywne podmioty od prowadzenia wojen napastniczych; wzywa właściwe instytucje UE do wspólnego opracowania scenariuszy zakończenia wojny, z uwzględnieniem potencjalnie zdestabilizowanej i osłabionej Rosji oraz planów jej ewentualnej reformy;

154. wzywa Komisję i państwa członkowskie do kierowania przygotowaniem wielostronnego mechanizmu monitorowania, egzekwowania i wypłaty reparacji Rosji na rzecz Ukrainy;

155. zauważa wsparcie rosyjskiej niesprowokowanej i nieuzasadnionej inwazji na Ukrainę przez wiele krajów, w szczególności z powodu skuteczności rosyjskich i chińskich kampanii dezinformacyjnych; zachęca wiceprzewodniczącego / wysokiego przedstawiciela, Komisję i państwa członkowskie do nasilenia działań dyplomatycznych względem tych krajów, zacieśnienia współpracy dwustronnej i wielostronnej oraz zintensyfikowania komunikacji strategicznej; podkreśla centralną rolę, jaką będzie odgrywać Global Gateway w stawianiu czoła wspólnym wyzwaniom w oparciu o wartości demokratyczne, równe partnerstwa i zrównoważenie środowiskowe;

Środa, 18 stycznia 2023 r.

156. wzywa społeczność międzynarodową, aby w jak największym stopniu złagodziła negatywny wpływ rosyjskiej wojny napastniczej przeciwko Ukrainie na Arktykę, gdzie ochrona pokoju, dobrobytu i stabilności powinna pozostać priorytetem; wyraża zaniepokojenie rosyjskimi działaniami wojskowymi w Arktyce i zmieniającym się krajobrazem bezpieczeństwa w regionie oraz potwierdza strategiczne znaczenie Arktyki; wzywa do większego zaangażowania UE w tym regionie, z uwzględnieniem nowych realiów w zakresie bezpieczeństwa wynikających z rosyjskiej wojny napastniczej przeciwko Ukrainie, ponieważ region ten ma kluczowe znaczenie strategiczne dla UE z uwagi na zmianę klimatu, politykę przemysłową i gospodarczą, swobodną żeglugę oraz wpływ geostrategiczny, a także ze względu na rosnące rosyjskie i chińskie interesy i ruchy w tym regionie;

157. apeluje o aktywne zaangażowanie przywódców UE w zapobieganie zagrożeniom jądrowym wynikającym z rosyjskiej wojny napastniczej przeciwko Ukrainie, w tym w dbanie o bezpieczeństwo Zaporoskiej Elektrowni Jądrowej;

158. podkreśla znaczenie zacieśnienia stosunków z Ameryką Łacińską i Karaibami poprzez aktualizację strategii UE–Ameryka Łacińska i Karaiby, ze szczególnym naciskiem na wspólne starania o ugruntowanie wielostronnego porządku światowego i prawa międzynarodowego oraz poszanowania demokracji i praw człowieka, w szczególności w kontekście rosnącego i nieproporcjonalnego wpływu ChRL i Rosji w tym regionie w porównaniu z UE oraz zwiększonych zagrożeń dla europejskich łańcuchów dostaw z powodu rosyjskiej wojny napastniczej przeciwko Ukrainie; wzywa państwa członkowskie i ESDZ do prowadzenia proaktywnej dyplomacji w regionie oraz dalszego wzmocnienia istniejących relacji z krajami o zbieżnych poglądach, a także do rozwoju stosunków handlowych, zwiększenia inwestycji i wsparcia demokracji oraz zacieśnienia współpracy międzyparlamentarnej; podkreśla w tym kontekście, jak ważne są kwestie płci, zmiany klimatu i praw ludności tubylczej oraz szybkie podpisanie i ratyfikowanie planowanych zrównoważonych i zmodernizowanych umów o stowarzyszeniu z Chile, Meksykiem i Mercosurem, obejmujących wiążący prawnie i możliwy do wyegzekwowania rozdział dotyczący handlu i zrównoważonego rozwoju, z zapewnieniem silnego wymiaru praw człowieka i dostosowania do celów Europejskiego Zielonego Ładu, o ile w przypadku Mercosuru zostanie osiągnięte porozumienie w sprawie dodatkowego instrumentu dotyczącego istotnej wczesniej ratyfikacji zobowiązań; z zadowoleniem przyjmuje zakończenie negocjacji w sprawie zaawansowanej umowy ramowej między UE a Chile; w tym względzie wzywa Komisję, po ponad dwuletnich negocjacjach dotyczących dodatkowego instrumentu, do jak najszybszego osiągnięcia ostatecznego porozumienia; podkreśla, że konieczna jest ratyfikacja układu o stowarzyszeniu między UE a państwami Ameryki Środkowej przez wszystkie strony;

159. wyraża poparcie dla demokratycznego i konstytucyjnego porządku Peru, któremu zagroził były prezydent Pedro Castillo wraz z sojusznikami, gdy 7 grudnia 2022 r. próbował nielegalnie rozwiązać Kongres, aby uniknąć własnego odwołania; wyraża nadzieję, że nieskazitelna i odpowiedzialna postawa władz peruwiańskich tylko wzmocni demokrację w tym kraju, i wzywa do jak najszybszego przeprowadzenia wyborów prezydenckich i parlamentarnych w celu przezwyciężenia impasu politycznego;

160. potwierdza swoje zdecydowane zaangażowanie na rzecz obrony i promowania demokracji w Ameryce Łacińskiej; potępia jawnie antydemokratyczny, brutalny, skrajnie prawicowy atak na instytucje demokratyczne Brazylii, do którego doszło 8 stycznia 2023 r. i który był spowodowany celową i szeroko rozpowszechnioną dezinformacją dotyczącą legalności niedawnych wyborów prezydenckich w Brazylii; wyraża pełne poparcie dla demokratycznie wybranego prezydenta Brazylii Luly da Silvy oraz dla szybkiej i zdecydowanej reakcji brazylijskiego rządu na ten bunt;

161. podkreśla bardzo duże znaczenie stosunków UE z Unią Afrykańską dla zaspokojenia potrzeb oraz rozwinięcia wielkiego potencjału krajów partnerskich w Afryce, a także realizacji wspólnych interesów; wzywa Komisję i wiceprzewodniczącego / wysokiego przedstawiciela do wywiązania się z zobowiązań uzgodnionych na szczycie UA–UE, do szybkiego wdrożenia projektów Global Gateway w Afryce oraz do wzmocnienia partnerstw w dziedzinie bezpieczeństwa, handlu, zdrowia, rozwoju i pomocy w ograniczaniu pandemii COVID-19 z krajami na kontynencie afrykańskim, zgodnie ze Strategicznym kompasem, w oparciu o zasadę równości i zwłaszcza w celu promowania celów zrównoważonego rozwoju, transformacji cyfrowej i zielonej, praw człowieka i pokojowego rozwiązywania konfliktów zgodnie z zasadami prawa międzynarodowego; podkreśla, że zaangażowanie UE w Afryce, w tym w ramach współpracy rozwojowej i handlowej, musi nadawać pierwszeństwo zapewnianiu wkładu w silne i odporne społeczeństwa, zwiększaniu równości społecznej i bezpieczeństwa oraz wspieraniu struktur demokratycznych na miejscu;

162. z zadowoleniem przyjmuje przeznaczenie środków w ramach Europejskiego Funduszu Rozwoju na łagodzenie rosnącego braku bezpieczeństwa żywnościowego wynikającego, między innymi, z rosyjskiej inwazji na Ukrainę; wzywa do podjęcia w razie potrzeby dalszych podobnych działań; ponownie apeluje o przejście do pełnego partnerstwa równych podmiotów, opartego na rozwoju społecznym i ochronie zasobów naturalnych;

Środa, 18 stycznia 2023 r.

163. apeluje o silną strategię komunikacyjną UE i działania komunikacyjne względem krajów afrykańskich, aby przeciwdziałać szkodliwym narracjom, zwłaszcza tym rozpowszechnianym w regionie przez Federację Rosyjską i Chiny;

164. krytykuje zagrażającą demokracji rosyjską ingerencję w Afryce, w szczególności coraz większy wpływ grupy Wagnera na kontynencie; zdecydowanie potępia nadużycia i przestępstwa popełniane przez grupę Wagnera;

165. apeluje o partnerstwo między Afryką a Europą ukierunkowane na utworzenie obszaru solidarności, bezpieczeństwa, pokoju i trwałego dobrobytu; apeluje o szybkie działania UE w celu przeciwstawienia się coraz wyraźniejszej obecności grupy Wagnera w kilku krajach afrykańskich, ponieważ zwiększa ona niestabilność i podważa wysiłki w walce z terroryzmem;

Wzmocnienie dyplomacji parlamentarnej jako narzędzia polityki zagranicznej

166. podkreśla szczególny wkład Parlamentu w politykę zagraniczną i bezpieczeństwa UE za pośrednictwem jego zasobów dyplomacji parlamentarnej; wzywa do ściślejszej kontroli parlamentarnej w kwestiach o strategicznym znaczeniu dla europejskich spraw zagranicznych; przypomina między innymi o intensywnej współpracy na szczeblu politycznym i technicznym między Radą Najwyższą Ukrainy a Parlamentem;

167. zauważa, że Parlament jest aktywnie zaangażowany w WPZiB za pośrednictwem swoich specjalnych instrumentów; podkreśla znaczenie i wyjątkowy charakter programów Parlamentu na rzecz demokratyzacji, np. dialogu im. Jeana Monneta, mających na celu wspieranie i wzmacnianie prac parlamentów; przypomina, że wszystkie instytucje UE powinny uczestniczyć w przeciwdziałaniu globalnemu regresowi demokracji i współpracować w tym obszarze, w tym za pośrednictwem obserwacji wyborów, działań mediacyjnych i dialogów, zapobiegania konfliktom, Nagrody im. Sacharowa i Sieci Laureatów Nagrody im. Sacharowa oraz dyplomacji parlamentarnej;

168. wzywa ESDZ do priorytetowego traktowania wolności prasy i wolności wypowiedzi oraz do podjęcia wszystkich koniecznych kroków w celu przestrzegania w pełni Wytycznych UE w sprawie praw człowieka dotyczących wolności wypowiedzi w internecie i poza nim; apeluje do delegatur UE o udoskonalenie zapobiegawczych środków ochronnych, planowanie działań w sytuacjach wyjątkowych na wypadek pogorszenia sytuacji w obszarze wolności prasy oraz zapewnianie konkretnego i widocznego wsparcia dla lokalnych dziennikarzy i społeczeństwa obywatelskiego;

169. apeluje o udoskonalenie dyplomacji prewencyjnej UE jako proaktywnego narzędzia polityki zagranicznej, aby zapobiegać konfliktom między stronami trzecimi i wspierać je w znajdowaniu pokojowych rozwiązań w sytuacji rosnących napięć;

170. zwraca uwagę na znaczenie zgromadzeń parlamentarnych jako forów współpracy i dialogu instytucjonalnego oraz na ich cenny wkład w europejskie działania polityki zagranicznej w kwestiach bezpieczeństwa, a także podkreśla, że należy wspierać ich działalność oraz zagwarantować ich należyte funkcjonowanie i rozwój;

171. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby umożliwiły i wzmacniały nadzór parlamentarny nad działaniami zewnętrznymi UE, w tym poprzez kontynuowanie regularnych konsultacji z wiceprzewodniczącym / wysokim przedstawicielem i z Komisją oraz poprzez zaangażowanie Parlamentu we właściwe dalsze wdrażanie i kontrolowanie Europejskiego Instrumentu na rzecz Pokoju i Strategicznego kompasu; przypomina, że Parlament utrzymuje pewien stopień współpracy nieformalnej z ESDZ, rozszerzonej w następstwie decyzji Rady z 26 lipca 2010 r. oraz oświadczenia wysokiego przedstawiciela w sprawie odpowiedzialności politycznej z 2010 r.; podkreśla, że konieczne jest dalsze wzmocnienie ram stosunków międzyinstytucjonalnych między Parlamentem a ESDZ, w tym jej delegaturami; apeluje o umowę ramową w sprawie zacieśniania współpracy w zakresie działań zewnętrznych między ESDZ a Parlamentem Europejskim, dzięki czemu można by rozbudować zestaw narzędzi UE na rzecz działań zewnętrznych; podkreśla, że niezbędne jest wykorzystanie przeglądu śródkresowego Europejskiego Funduszu Obronnego (EFO) do wprowadzenia, za pomocą aktów delegowanych, odpowiedniego nadzoru parlamentarnego nad programami prac; podkreśla, że konieczne jest ustanowienie podobnego poziomu nadzoru parlamentarnego także dla przyszłego aktu w sprawie wspólnych zamówień (EDIRPA) i Europejskiego programu inwestycji w dziedzinie obronności (EDIP); podkreśla, że aby Parlament mógł odpowiednio odgrywać swoją ważną rolę w nadzorze demokratycznym, powinien otrzymywać konieczne informacje i dokumenty w przejrzysty i terminowy sposób;

Środa, 18 stycznia 2023 r.

172. przypomina o ważnej roli parlamentów narodowych w państwach członkowskich; podkreśla kluczową rolę, jaką może odegrać Zgromadzenie Parlamentarne NATO, i wzywa do dalszego zacieśniania stosunków Parlamentu Europejskiego z tym organem;

173. wzywa wszystkie instytucje i agencje UE, a także państwa członkowskie, by odpowiednio zaangażowały się w zwalczanie dezinformacji i propagandy podważającej ich politykę i by poprawiły w tym celu komunikację strategiczną i przekazywanie informacji na temat prowadzonych prac; wzywa do zwiększenia wsparcia udzielanego delegatutom i misjom UE w zakresie komunikacji strategicznej;

174. potępia wszelkie próby wpływania na urzędników wybranych w wyborach lub ich korumpowania przez państwotrzecich; jest zdecydowany w pełni zbadać i odpowiednio zająć się przypadkami korupcji i niewłaściwymi działaniami państw trzecich, które próbują zdobyć wpływy w Parlamencie;

175. podkreśla prawo Parlamentu do informacji na temat WPZiB na mocy art. 36 TUE; zwraca uwagę na wyroki Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej dotyczące Porozumienia zmieniającego czwartą Konwencję AKP–WE z Lomé⁽⁸⁾ i umowy z Tanzanią⁽⁹⁾; w wyrokach tych stwierdzono, że terminowe przekazywanie Parlamentowi wyczerpujących informacji ma kluczowe znaczenie dla umożliwienia mu sprawowania demokratycznej kontroli i pełnienie roli doradczej w sprawach dotyczących WPZiB;

176. potwierdza, że Parlament powinien w pełni wykorzystywać swoje uprawnienia nadzorcze i budżetowe w kontekście decyzji podejmowanych przez Unię w kwestiach międzynarodowych; podkreśla znaczenie programów Parlamentu wspierających demokrację, które mają duży potencjał wzmocnienia roli UE na świecie dzięki zaangażowaniu kluczowych podmiotów politycznych i wspieraniu trwałych demokratycznych rządów w państwach trzecich i przystępujących do UE;

o

o o

177. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji przewodniczącemu Rady Europejskiej, Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącemu Komisji / wysokiemu przedstawicielowi Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa oraz rządów i parlamentom państw członkowskich.

⁽⁸⁾ Wyrok z 24 czerwca 2014 r., *Parlament Europejski przeciwko Radzie Unii Europejskiej*, C-658/11, ECLI:EU:C:2014:2025.

⁽⁹⁾ Wyrok z 14 czerwca 2016 r., *Parlament Europejski przeciwko Radzie Unii Europejskiej*, C-263/14, ECLI:EU:C:2016:435.